

رسوایی دوجانبه

* مضحکه "جنگ سفارتخانه‌ها" بین تهران و پاریس، پایان یافت

* وحید گرجی، با هواپیمای اختصاصی به تهران رفت

پاریس که قریب به ۶ ماه در محل این سفارتخانه پناه گرفته بود، با ژان پل توری، کنسول سفارت فرانسه، که او نیز در طی این مدت گروگان رژیم خمینی بود، فراهم شد. روز بعد همه چیز پایان یافت و حکومت فرانسه اعلام کرد که به زودی مناسبات دیپلماتیک بین تهران و پاریس برقرار خواهد شد.

بقیه در صفحه ۲

با آزاد شدن دو کروگان فرانسوی در بیروت که اسیر دست سازمان خمینی ساخته‌ای به نام "عدالت انقلابی" در لبنان بودند، "جنگ سفارتخانه‌ها" بین فرانسه و جمهوری اسلامی پایان یافته تلقی شد. دو روز بعد، یعنی در شامگاه روز یکشنبه ۸ آذر مقدمات "معاوضه" وحید گرجی، از مسئولین شبکه تروریستی جمهوری اسلامی در اروپا و کارمند سفارت رژیم در

نشریه سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در خارج از کشور

دوشنبه ۱۶ آذر ۱۳۶۶ برابر ۷ دسامبر ۱۹۸۷
بها ۸۰ ریال - سال چهارم - شماره ۱۸۶

نامه کمیته مرکزی سازمان
به دبیرکل سازمان ملل متحد
در دفاع از صلح و زندانیان سیاسی
در صفحه ۲

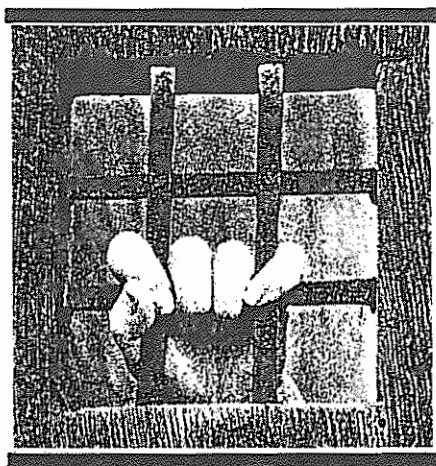
طرح به کشتن دادن جمعی دانشجویان در جنگ

در آستانه ۱۶ آذر، روز دانشجو، جمهوری اسلامی اجرای نقشه جنایتکارانه به کشتن دادن دانشجویان کشور در جبهه‌های جنگ را به اجرا گذاشته است. به دنبال فرمان خمینی و بیانیه ده ماده‌ای شورای عالی پشتیبانی جنگ، طرح اعزام اجباری دانشجویان به جبهه‌های بی‌بازگشت جنگ اعلام شد. بعنوان مرحله اول این طرح براساس گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی، کلیه دانشجویان ورودی سال‌های ۶۲-۶۳ و سال‌های قبل از آن می‌بایست از روز شنبه ۷ آذرماه به ستاد پشتیبانی جنگ دانشگاه یا دانشکده خود مراجعه و فرم‌های لازم را که در این دفاتر موجود است پر کنند تا در روز ۲۷ آذرماه سال جاری به جبهه اعزام شوند. همانگونه که در شماره پیشین نشریه گزارش کردیم، خامنه‌ای جنایتکار در این زمینه ابراز داشت: "دانشجویان به جبهه بروند و به تناوب در این محل‌ها حضور داشته باشند و تکلیف این است که نامنویسی کنند و منتظر نوبت عزیمت به جبهه باشند".

بقیه در صفحه ۷

اعتصاب غذای زندانیان سیاسی در شکنجه‌گاه اوین

★ دلاوران اسیر در زندان اوین به مدت ۵ روز دست به اعتصاب غذا زدند

به جوخه آتش سپرد.

اینک بار دیگر زندانیان دلاور اوین با سلاح اعتصاب غذا و نیروی ایمان به خلق و به آرمانشان در مقابل رژیم خونخوار خمینی قد برافراشته‌اند. در مقابل این دلاوری و ایمان سر تکریم فرود آوریم، از آن بیاموزیم و متحد و یکپارچه حمایت از هم‌زمان اسیرمان را با شور و کسرت دگی فزاینده‌ای بی‌گیریم.

گزارش‌های دریافتی از درون سیامچال‌های رژیم جنایتکار خمینی حاکی است که فرزندان اسیر خلق در شکنجه‌گاه اوین از روز چهارشنبه ۲۷ آبان دست به اعتصاب غذا زدند. این اعتصاب غذا مدت ۵ روز ادامه داشت. اعتصاب غذای دلاوران زندانی بخاطر اعتراض به شرایط بغایت ناهنجار زیستی و تامین پوشاک زمستانی برای مقابله با سرمای اوین بوقوع پیوست.

از حرکات اعتراضی سراسر زندانیان سیاسی و اعتصاب غذای خشک زندانیان اوین چند ماهی پیش نگذشته است که اینک حرکت اعتراضی جمعی دیگری توسط زندانیان سیاسی در مقابل ددمنشی و اعمال فشار شکنجه‌گران رژیم ولایت فقیه شکل می‌گیرد. پس از اعتصاب غذای پیشین، رژیم کوشید با اعمال فشار و سخت‌تر کردن شرایط زندان خشم حیوانی خود را نسبت به پایمردی انقلابیون دربند و شکست رسوایی خویش فرو نماند. شکنجه‌گران رژیم هدف پلید خود را با تشدید شکنجه قهرمانانی که آنان را جزو رهبران اعتصاب غذا می‌شناخت پی گرفت. و این خود نیز علتی بود که رفیق محمود زکی پور آغازکننده اعتصاب غذای سراسری زندانیان سیاسی ویکی از سازماندهندگان مبارزات درون زندان را

مراسم بزرگداشت

خاطره فدایی قهرمان محمود زکی پور

روز یکشنبه ۱۷ آبان (هشتم نوامبر) برای بزرگداشت فدایی شهید رفیق محمود زکی پور مراسم باشکوهی در شهر استکهلم - سوئد برگزار شد. سالن محل برگزاری مراسم با عکس‌هایی از رفیق زکی پور و رفقا تابان، بهتاجی و... تزیین شده بود. در این مراسم سخنرانان راه پرشکوه و سراسر افتخاری را که رفیق محمود در تمامی لحظات زندگی پربار سیاسی اش طی کرده بود، تشریح کردند. جز "جز" زندگی محمود که بازگویی کردید، عزم و استواری و صمیمیت و آگاهی و عشق را بازتاب می‌داد. در بخشی از این مراسم وصیتنامه رفیق محمود زکی پور قرائت گردید. در وصیتنامه، محمود خطاب به دخترش نوشته است دردم مرگ ترانه "مرا ببوس" را می‌خواند.

رسوایی دوجانبه

بقیه از صفحه اول

سایه ماجرا

در اوایل تیرماه سال جاری، مقامات فرانسوی در جریان پی‌گرد عاملین انفجارهای تروریستی در پاریس، به ردیابایی از عوامل جمهوری اسلامی رسیدند. در همین رابطه بود که ۸ نفر از عوامل رژیم خمینی، که در پوشش دانشجویان پاریس به سر می‌بردند، از فرانسه اخراج شدند. یکی از کسانی که مشخصاً مظنون به مشارکت در عملیات تروریستی گردید، وحیدگرچی، مترجم سفارت جمهوری اسلامی در پاریس و در واقع "مرد شماره دو"ی این سفارتخانه بود. بعد از این که پلیس فرانسه به پی‌کرد وحیدگرچی پرداخت، او به درون ساختمان سفارت خمینی در پاریس گریخت. پلیس فرانسه سفارتخانه را تحت محاصره خود درآورد تا در صورت خروج، او را دستگیر کند.

بلافاصله پس از این ماجرا، سفارت فرانسه در تهران به محاصره پاسداران جمهوری اسلامی درآمد و خروج دیپلماتهای فرانسوی از آن ممنوع شد. دادستان انقلاب اسلامی، برای ژان پل توری، کاردار سفارت فرانسه در تهران، قرار بازداشت به منظور بازپرسی صادر کرد و او را متهم کرد که علیه رژیم خمینی، فعالیت داشته است.

چندروز پس از آغاز "جنگ سفارتخانه‌ها" بین تهران و پاریس، حدادی کاردار سفارت خمینی در فرانسه در یک مصاحبه مطبوعاتی گفت: "امیدواریم این مساله هرچه زودتر حل شود و آقای گرچی بتواند به خانه باز گردد. حل این مساله روند عادی‌سازی مناسبات ایران و فرانسه را تسریع خواهد کرد."

مقامات فرانسوی خاصه در وزارت امور خارجه این کشور نیز امیدوار بودند ماجرا سرپا خاتمه یابد. علی‌رغم وجود برخی مخالفت‌ها در وزارت کشور فرانسه و در دستگاه قضایی این کشور، موضوع در حال خاتمه یافتن بود که ناگهان افکار عمومی فرانسه بر روی موضوع حساس شد. روزنامه‌های فرانسوی لیبراسیون و لومانتن مقالاتی را در اقصای عملیات تروریستی مزدوران خمینی چاپ کردند و بر مبنای شواهدی که به دست یک قاضی تحقیق فرانسوی افتاده بود، بروی نقش ویژه وحیدگرچی در این

است، در رابطه بوده و به گونه‌ای منظم با وزرای داخله و امنیت فرانسه، نشست و برخاست داشته است. بین وحیدگرچی، با محافل اطلاعاتی و جاسوسی دولت فرانسه و از جمله سرویس خارجی فرانسه - اداره عمومی امنیت خارجی - مناسباتی برقرار بوده و بین وی و این سرویس های اطلاعاتی، مذاکراتی صورت گرفته است. در مقاله هفته‌نامه فرانسوی "لوکنارآشه" به نقش ویژه وحیدگرچی در معاملات تسلیحاتی بین فرانسه و جمهوری اسلامی نیز اشاره شد. همین هفته‌نامه در تاریخ ۵ اوت در مقاله افشاگرانه دیگری، از مناسبات وحیدگرچی با گروههای نفوذاشیست فرانسه، پرده برداشت. این هفته‌نامه فاش ساخت که

سفارت فرانسه در تهران در بحبوحه "جنگ سفارتخانه‌ها"

تلقی مقامات فرانسوی

تلقی مقامات فرانسوی از وحیدگرچی، همچون تلقی افکار عمومی فرانسه از این تروریست نبود و از همینرو آنها، با این که به نقش وی در عملیات بمب‌گذاری در پاریس وقوف داشتند، برآن بودند سریعاً مقدمات عودتش به تهران را فراهم سازند.

در تاریخ ۱۵ ژوئیه، هفته‌نامه فرانسوی "لوکنارآشه" فاش ساخت که وحیدگرچی، در نزد مقامات فرانسه و خاصه دستگاه امنیتی این کشور فرد خوش سابقه‌ای است. این هفته‌نامه فاش کرد که وحیدگرچی در سالهای گذشته و حتی در اوج تیرگی روابط رسمی دولت فرانسه با جمهوری اسلامی، با مقامات امنیتی و نظامی فرانسه آمدمود داشته و روابط حسنه‌ای بین وی و مسئولین نهادهای امنیتی دولت فرانسه برقرار بوده است. به‌نوشته هفته‌نامه مذکور، وحیدگرچی با شخصی به نام ریمنونارت که معاون "اداره امنیت کشوری" فرانسه

وحیدگرچی، سه هفته پیش از مخفی شدن در سفارتخانه جمهوری اسلامی در پاریس، چکی به مبلغ ۱۲۰ هزار فرانک، در وجه گروههای نفوذاشیست و بینگامهای انتشاراتی وابسته به آنها ("اولون" و "اکمیو") صادر کرده است.

هر روز زمان

با توجه به این‌گونه افشاکاری‌ها و حساسیت افکار عمومی فرانسه، این امکان برای دولت شیراک فراهم نشد که هرچه سریعتر سوت قضیه را بهم آورد. دولت شیراک کوشید حل‌ماجرا را موکول به هنگامی سازد که مشمول مرور زمان شده باشد و از حساسیت افکار عمومی در قبال آن، کاسته گردد. به‌تدریج تیتراهای مربوط به مضحکه "جنگ سفارتخانه‌ها" در روزنامه‌های فرانسوی رنگ باخت و ماجرا کمابیش به دست فراموشی سپرده شد و این درحالی بود که همچنان پلیس فرانسه سفارت جمهوری اسلامی

در پاریس و پاسداران خمینی سفارت فرانسه در تهران را تحت محاصره داشتند. در ظاهر قضیه وحیدگرچی گروگان فرانسه و ژان پل توری گروگان جمهوری اسلامی بود.

در پس جنگ تبلیغاتی بین تهران و پاریس در آغاز ماجرای جنگ سفارتخانه‌ها این نکته وضوح کاملی داشت که هیچ یک از طرفین مصمم نیستند منافع خود را در تداوم روابط آشکار و پنهان بین خویش نادیده بگیرند. منافع متقابل، طرفین را بهم نزدیک ساخته بود و از دیدگاه هر دو طرف ماجرای وحیدگرچی، نمی‌بایست در روند این نزدیکی، اختلال مهمی ایجاد کند.

اما دولت فرانسه با مشکل حساسیت افکار عمومی کشور، مواجه بود. به همین دلیل ماجرا قریب به ۶ ماه به طول انجامید تا مرور زمان تاثیر خود را به جانهد.

پایان ماجرا

افکار عمومی می‌بایست متوجه مساله دیگری گردد و علاوه بر این می‌بایست معامله‌ای صورت گیرد. آزاد شدن دوگروگان فرانسوی در بیروت، به این دو الزام جامعه عمل می‌پوشاند. دوگروگان فرانسوی آزاد شدند و دولت فرانسه به اتخاذ سیاستی که منجر به آزادی آنان شد، فخر ورزید. در چنین هنگامی پذیرش یک سرشکستگی قابل تحمل بود. دولت فرانسه همه اتهاماتی را که دادگستری این کشور به وحیدگرچی وارد ساخته بود، نادیده گرفت و حکم به آزادی او داد. جمهوری اسلامی نیز به محاصره سفارتخانه فرانسه در تهران، پایان داد و کاردار فرانسه در تهران، توانست راه پاریس را در پیش گیرد. انجام یک بازجویی کوتاه از وحیدگرچی در پاریس و ژان پل توری در تهران، پرده پایانی این نمایش کمدی بود. هر دو دولت اکنون خرسندند که مقررات را زیر پا نهند و بالاخره به هدفهای خود رسیدند و وحیدگرچی در سر راه خود به فرودگاه، سری به اتاق بازجویی در دادگستری فرانسه زد و ژان پل توری نیز دیداری از دادستانی انقلاب اسلامی در تهران به عمل آورد.

رسوایی دودبپلماسی

در هفته گذشته روزنامه‌های غربی کوشیدند پایان "جنگ سفارتخانه‌ها" را اساساً آزاد شدن دو گروگان فرانسوی در بیروت توضیح دهند. بی‌گمان این امر انگیزه‌ای

نامه کمیته مرکزی سازمان به دبیرکل سازمان ملل متحد در دفاع از صلح و زندانیان سیاسی

آقای خاویر پریز دو کوئیار دبیر کل سازمان ملل متحد

همه جهانیان آگاهند که رژیم ایران با زیر پا گذاشتن همه موازین انسانی و همه مقررات بین المللی، با ادامه جنگ و کشتار و سرکوب و اعدام بهترین فرزندان مردم میهن ما فجاجی می آفریند که در تاریخ کم سابقه است.

هشت سال جنگ جنایتکارانه دورژیم ارتجاعی ایران و عراق بیش از یک میلیون از مردم دو کشور را کشته، میلیونها نفر را زخمی و معلول کرده و بیش از آن آواره و بی خانمان برجای گذاشته است. جنگی که صدها شهر و روستا و هزاران واحد صنعتی و اقتصادی دو کشور را ویران کرده است.

در هفتمین سال جنگ، قشون کثی بی سابقه دولت آمریکا هم پیمانان آن به منطقه و حضور بیش از ۸۰ کشتی جنگی در خلیج فارس به بهانه "دفاع از امنیت کشتیرانی" منطقه را با خطر فاجعه بار و غیرقابل پیش بینی روبرو کرده، صلح و امنیت جهانی را مورد تهدید قرار داده است.

صدور قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت این امید را در دلهای مردم ایران و عراق و تمام انسانهای صلح دوست و ترقی خواه جهان بوجود آورد که جنگ پایان یابد و اختلاف فی مابین از طریق مذاکره حل شود. واگذاری مسئولیت اجرای این قطعنامه به شما با مسئولیت خطیری را بر دوش شما می گذارد.

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) خواهان اجرای فوری و بدون قید و شرط قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت است و از شما مصرانه می خواهد که همه توان و امکانات خود را برای به پایان رساندن این جنگ کثیف و خانمان برانداز بکار گیرید. سازمان ما خواهان دستیابی به صلح باید ارمیان دو کشور و در منطقه و حل و فصل کلیه اختلافات از طریق مذاکره است.

سازمان ما خواهان خروج بیدرنگ نیروهای نظامی خارجی از منطقه خلیج فارس و تأمین امنیت کامل کشتیرانی در خلیج فارس، در صورت لزوم، زیر نظر سازمان ملل متحد است.

آقای دبیر کل

اخیرا رهبران جمهوری اسلامی ایران فشار و سرکوب خونین علیه سازمان های مترقی ایران را که برای صلح و دموکراسی و نیکبختی مردم ایران مبارزه می کنند، شدت داده اند.

ارگانهای سرکوب رژیم دهها هزار نفر از فعالین جنبش مترقی ایران را بازداشت و تحت شکنجه های شدید جسمی و روانی قرار داده اند. در جریان یورش سراسری رژیم جمهوری اسلامی به سازمان ما، طی یک سال و نیم گذشته، بیش از هزار نفر از فدائیان خلق بازداشت شدند و اپتک تحت شکنجه های وحشیانه و قرون وسطایی قرار دارند. طی سال جاری باز هم عده ای از زندانیان سیاسی وابسته به سازمانهای مترقی، از جمله، تا آنجا که اخبار جنایات پنهانی رژیم به خارج درز کرده است، ۵ نفر از کادرهای سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در زیر شکنجه شهید، یا به جوخه اعدام سپرده شده اند.

گزارشات تازه تر نشان می دهد که ۱۹ تن از انقلابیون اسیر رژیم جمهوری اسلامی اعدام شده و جان عده بیشتری از فدائیان (از آن جمله رفیق انوشیروان لطفی، مبارز با سابقه و سرشناس پارژیم شاه) در خطر است.

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) به نام مردم ایران و بنام دفاع از حق زندگی و دفاع از صلح و آزادی و شرف انسانی، از شما و از طریق شما از سازمان ملل متحد مساعدت می طلبد که به پایان هر چه سریع تر اعدام ها و خونریزی های بی کفایتی که روزمره رژیم قرون وسطایی و بربرمنش خمینی و هیئت حاکمه ایران است، یاری رسانید. ما از شما می خواهیم که برای آزادی انسان ها بی کفایتی که جرمشان دفاع از صلح و آزادی و شرف انسانی است، از زندانهای مخوف و از چنگال دژخیمان رژیم جمهوری اسلامی، با مردم ایران همراهی کنید.

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت). خواستار اعزام هیاتی از سوی کمیته حقوق بشر سازمان ملل متحد جهت رسیدگی به اقدامات جنایتکارانه و ضد بشری رژیم جمهوری اسلامی ایران است.

با احترام

کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

دبیر اول فرخ نکهدار
۲۶ نوامبر ۱۹۸۷

رونوشت به: دفتر حقوق بشر سازمان ملل متحد

بیانیه مطبوعاتی درباره جنگ ایران و عراق

فعالین سازمانهای مترقی و انقلابی ایران منجمده سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) شدیداً محکوم شده است.

در این بیانیه همچنین نسبت به تجاوز خشن به حقوق اجتماعی مردم ایران و اقلیت های ملی و مذهبی و کشتار و قتل عام خلق کرد و سیاست ضد مردمی رژیم علیه خلق بلوچ عمیقاً ابراز انزجار شده است.

دیگر شخصیت های مترقی و صلحدوستی که بیانیه مورد نظر را امضا کرده اند عبارتند از:

- سعید رضا سعید (شاعر)
- س. م. دانش (شاعر)
- اسلم اظهار (نویسنده)
- منصور سعید (نویسنده)

سورالدین سرکی (وکیل عالی رتبه)
دکتر مهرشاه و دکتر نثار (رهبران انجمن پزشکان پاکستان) ●

روز ۲۵ آبان (۱۶ نوامبر) در کراچی، پرفسور جمال نقوی کمونیست برجسته پاکستانی همراه با چند تن از شخصیت های مبارز این کشور با صدور بیانیه مطبوعاتی مشترکی، نگرانی عمیق خود را از ادامه جنگ ایران و عراق اظهار داشتند و از همه مردم صلحدوست جهان به ویژه مردم پاکستان خواستند مبارزه مردم ایران برای صلح و دموکراسی را مورد پشتیبانی قاطعانه خود قرار دهند.

در قسمتی از این بیانیه تأکید شده است که جنگ "به سود امپریالیسم جهانی بسرکردگی امپریالیسم آمریکا می باشد و در مدت ۸ سال، تداوم آن علاوه بر گرفتن یک میلیون قربانی موجب حضور نیروهای نظامی آمریکا و دیگر کشورهای امپریالیستی در منطقه گردیده و این تهدید و خطری جدی علیه صلح جهانی است." در بخش دیگری از بیانیه مزبور، دستگیری، شکنجه های غیر انسانی، محاکمات مخفی و اعدام

کدورت های پدید آمده را به سرعت برطرف سازند. فرانسه اعلام کرده است که به زودی بقیه طلب یک میلیارد دلاری ایران از شرکت "ارودیف" بازپرداخت خواهد شد و مقامات جمهوری اسلامی گفته اند برای از سرگیری مناسبات عادی با فرانسه آمادگی دارند.

این همه عجله برای چیست؟ معاملات تسلیحاتی تازه ای در کار است؟ بی گمان آری، بخشی از آن صورت گرفته است. هفته گذشته روزنامه انگلیسی "ایندپندنت" فاش ساخته است که در آستانه پایان ماجرای "جنگ سفارتخانه ها" جمهوری اسلامی از فرانسه تجهیزات نظامی تازه ای دریافت کرده است. علاوه بر شرکت های تسلیحاتی، دیگر شرکت های فرانسوی نیز از قبل جمهوری اسلامی سود سرشاری می برند. در این ماجرا، دیپلماسی پیروز، دیپلماسی فروش جنگ افزار فرانسوی برای تداوم جنگ ارتجاعی ایران و عراق است. حربه تروریسم، حربه دیپلماسی پنهان، همه و همه در خدمت این دیپلماسی است. ●

برای پایان ماجرای پیش آمده بین تهران و پاریس بوده است، امانتداری محرکه پایان ماجرا را باید در جای دیگری جست و جو کرد. واقعیت این است که بر خلاف ظاهر سازی های تبلیغاتی برای فریب افکار عمومی، جان دو شهروند گروگان گرفته شده، برای یک دولت امپریالیستی همچون دولت فرانسه آن ارزشی را ندارد که بخواهد سیاست خارجی خود را در قبال جمهوری اسلامی، بر مبنای سرنوشت آنها تنظیم کند. آنچه برای دولت فرانسه اولویت دارد، معاملات تجاری و تسلیحاتی با جمهوری اسلامی است. جمهوری اسلامی نیز متقابلاً برای این معاملات اولویت قایل است و از همینروست که از ابتدای کار، به خاطر پرسرود داشتن ماجرای وحیدگرچی ناخرسند بود.

اکنون ماجرا با رسوایی هردو طرف پایان پذیرفته است. هردو دست رسوایی خود را پنهان کرده و در مورد موفقیت دیپلماسی خود - یکی عجین شده با تروریسم و دیگری عجین شده با سود معاملات تسلیحاتی - لاف و کزاف می زنند. هردو طرف می خواهند

وزارت کشور اسامی حوزه‌های انتخابیه سومین دوره مجلس اسلامی را اعلام کرد

وزارت کشور روز چهارشنبه چهارم آذر با صدور اطلاعیه‌ای اسامی حوزه‌های انتخابیه سومین دوره نمایندگی مجلس شورای اسلامی را که شامل ۱۹۶ حوزه است، اعلام کرد. در این اطلاعیه با استناد به ماده ۲۱ قانون انتخابات آمده است: "اشخاص زیر به واسطه مقام و شغل خود از اولتبد شدن محرومند:

رئیس جمهور و مشاورین وی، نخست وزیر و وزرا و معاونین و مشاورین آنان، اعضای شورای نگهبان، اعضای شورایی عالی قضایی، رئیس دیوان عدالت اداری، رئیس بازرسی کل کشور، ائمه جمعه دائمی، استانداران، فرمانداران و... مگر آنکه دو ماه قبل از ثبت نام، از سمت خود استعفا کرده و به هیج وجه در آن پست شاغل نباشند."

در اطلاعیه وزارت کشور با اشاره به نظر خمینی فاصله زمانی برای ارائه جمعه سه ماه تعیین شده که مهلت آن روز ۱۹ آذر پایان می‌یابد.

در پی انتشار اطلاعیه فوق، محتشمی وزیر کشور به همراه چندتن از معاونین خود در قم با منتظری دیدار و در زمینه فعالیت "احزاب" با وی گفتگو کردند. در این ملاقات، منتظری ضمن تقدیر از "خدمات" وزیر کشور، اظهار کرد که به نظر وی "باید در چارچوب نظام و اسلام و انقلاب اجازه تشکیل احزاب داده شود تا هر کس هر حرف و پیشنهادی و طرحی در هر مورد از امور کشور و انقلاب دارد در محدوده حفظ انقلاب و مقام رهبری و نظام بتواند طبق مقررات و ضوابط قانونی مستقلا حزب و جمعیت تشکیل دهد."

پیش از اظهارات منتظری، محتشمی اعلام نموده بود که "فعلا قانون فعالیت احزاب در نظام جمهوری اسلامی در دست بررسی است."

نزدیکی زمان انتخابات و فعالیت جناحهای حکومتی برای دستیابی به آرای بیشتر، درگیری رابه درون مجلس نیز کشانده است. هفته گذشته بادمچیان نماینده تهران ضمن اشاره به خصوصیات مشترک و اختلافات جناحها، از طرفین خواست که کشاکشهای خود را در چارچوب خط خمینی و نظام جمهوری اسلامی حفظ کنند.

وی از قول نمایندگان گفت: "ما همه باهم هستیم و در مورد جنگ و سیاست خارجی همه یک نظر داریم و آن جنگ است. بادمچیان در ادامه افزود: "به ملت شهید پرور و عزیزمان عرض می‌کنم گفتار و رفتار معدودی افراد که بحمد الله روز به روز از تعدادشان کم می‌شود شمارانگاران نکنند زیرا اکثریت نمایندگان کرچه در دو یا سه جناح باشند همه با امام و مخالف کمونیسم بین المللی هستند."

بادمچیان فعالیت جناحها را چنین ترسیم کرد: "نمایندگان در هر مورد که باهم توافق دارند باهم کار می‌کنند و باهم امضا می‌نمایند و شما بارها دیده‌اید نوشته‌هایی بابیش از ۲۰۰ امضا منتشر شده است. اما در مواردی که هر کدام روش و نظر دیگری را قبول ندارد و نمی‌توانند توافق کنند، اگر کارها به دست طرف دیگر باشد، این جناح ساکت می‌ماند تا آن جناح بتواند به راحتی کار نماید. اگر موفق بود که این جناح هم پشتیبانی می‌کند و از نظرش برمی‌گردد و اگر روشهایی موفق نبودند با آن جناح خود را تصحیح می‌کند و یا کار را به دست جناح دیگری می‌سپرد."

سفر قریب الوقوع ضیا الحق به تهران

دیدار با روسای کشورهای عربستان سعودی، کویت و امارات عربی متحده سفر دوره‌ای خود را آغاز کرده است.

جنگ ایران و عراق و مسئله افغانستان مسایل مورد بحث مقامات پاکستانی و ایرانی است. پاکستان خود را برای برگزاری آخرین دور مذاکرات افغانستان - پاکستان که با حضور دیپلماتیک روز نماینده سازمان ملل صورت می‌گیرد آماده می‌کند. نماینده سازمان ملل طی روزهای آینده برای تعیین زمان مذاکرات وارد اسلام آباد خواهد شد.

مقامات جمهوری اسلامی در این مذاکرات به شکل غیر مستقیم نقش دارند.

بنابه نوشته روزنامه انگلیسی زبان "مسلم"، چاپ پاکستان، ضیا الحق رئیس جمهور این کشور ماه آینده به منظور گفتگو با مقامات جمهوری اسلامی وارد تهران خواهد شد.

خبرگزاری فرانسه از اسلام آباد به نقل از روزنامه مسلم گزارش داد که مسئولین وزارت امور خارجه دو کشور هم اکنون مشغول تدارک برنامه و تعیین زمان دقیق سفر ضیا الحق به تهران هستند. براساس گزارش همین خبرگزاری سفر رئیس جمهور پاکستان، دردی ماه سال جاری صورت خواهد گرفت.

همزمان با انتشار خبر دیدار ضیا الحق از تهران، در اسلام آباد اعلام شد که معتمد خان جونجو نخست وزیر پاکستان از روز سه شنبه ۱۰ آذر به منظور

وزیر نفت: آینده اوپک دستخوش تحولات سیاسی است

روز دوم آذر سوبرتو وزیر نفت اندونزی و از اعضای کمیته ویژه اوپک با اشاره به مشکلات اجلاس آتی، از مسئله تعیین سهمیه تولید نفت برای عراق به عنوان یکی از موانع اصلی اعضا در راه دستیابی به توافق عمومی یاد کرده بود. عراق تاکنون از پذیرش سهمیه تعیین شده از سوی اوپک که ۱/۵ میلیون بشکه است، خودداری کرده و اعلام نموده که خواهان سهمیه برابر با ایران به میزان ۲/۲۶ میلیون بشکه است.

عصام عبدالرحیم وزیر نفت عراق به همراه وزرای نفت ۶ کشور عربی عضو اوپک روز شنبه هفتم آذر در کویت گرد آمدند تا سیاست هماهنگی را در قبال مسایل اجلاس آتی اوپک اتخاذ کنند. در این اجلاس، شرکت کنندگان علیه افزایش قیمت نفت رای دادند.

وزیر نفت عراق به خبرنگاران گفت که شرکت کنندگان گروه‌هایی کویت (آ. اوپک) موافقت کردند که قیمت پایه بشکه ای ۱۸ دلار را حفظ کنند و سقف تولید را افزایش دهند. وی افزود: عراق از حفظ قیمت رسمی نفت در سطح کنونی حمایت می‌کند.

در گروه‌هایی روز شنبه که وزیر نفت کویت ریاست آن را عهده دار بود، نمایندگان عربستان سعودی، امارات عربی متحده، قطر، بحرین و عراق شرکت داشتند.

در آستانه تشکیل هشاد و دومین اجلاس وزیران نفت کشورهای عضو اوپک، آقازاده وزیر نفت جمهوری اسلامی طی یک مصاحبه مطبوعاتی سیاست نفتی رژیم در این اجلاس را تشریح کرد. وی با اشاره به کاهش ارزش دلار در مقابل سایر ارزهای عمده اعلام کرد که جمهوری اسلامی خواهان افزایش قیمت نفت به منظور جبران کسری ناشی از سقوط قیمت دلار است و افزود هیات نمایندگی جمهوری اسلامی در اجلاس آتی هیچ توافقی را بدون جبران کاهش ارزش دلار امضا نخواهد کرد. نظر جمهوری اسلامی آن است که در مرحله اول، اثرات کاهش اخیر ارزش دلار در درآمدهای نفتی اوپک از طریق افزایش دلار به قیمت نفت جبران شود و همین روند طی سالیان آتی ادامه یابد.

بنا به اظهار آقازاده مسئله تعیین قیمت نفت، سقف تولید و تخصیص سهمیه اعضا چارچوب اصلی مذاکرات اجلاس آینده را تشکیل می‌دهد. وزیر نفت جمهوری اسلامی در خاتمه تأکید کرد اگر در اجلاس آتی، اعضا به یک تصمیم و توافق دست نیابند سرنوش اوپک دستخوش تحولات سیاسی خواهد بود. به این معنی که تولید کنندگان حوزه خلیج فارس و در رأس آنها عربستان تلاش می‌کنند اجلاس آینده را از فضای اقتصادی به فضای سیاسی بکشانند و بنا بر این جنگ قیمت‌ها خواهد شد که طبیعا شیبه جنگ قیمت‌ها در سال ۱۹۸۶ نخواهد بود."

تحولات تازه در آموزش و پرورش

اطلاعات، نظام جمع (مشق صف جمع) و دفاع غیر نظامی را در بر دارد.

هفته گذشته اکرمی وزیر آموزش و پرورش تحولات مقاطع تحصیلی در نظام آموزشی را اینتر اعلام کرد.

بنا به اظهارات اکرمی نظام آموزشی کشور از این پس دارای دو دوره تحصیلی آموزش و پرورش عمومی و آموزش و پرورش متوسطه فر اگیر خواهد بود. مقاطع جدید نظام آموزشی شامل مرحله ۲ ساله اساس (کودکستان)، مرحله ۵ ساله ارکان (دبستان) مرحله دو ساله ارشاد (راهنمایی) و دوره سه ساله متوسطه می‌باشد.

از سوی وزارت آموزش و پرورش کتاب "آمادگی دفاعی" جهت تدریس برای دانش آموزان پسر سال سوم دوره راهنمایی تحصیلی منتشر شد.

مطالب این کتاب که حاوی آموزش نظامی است، توسط دفتر تحقیقات و برنامه ریزی درسی وزارت آموزش و پرورش و قسمت آموزش نظامی واحد بسیج مستضعفین سپاه پاسداران برای نوجوانان تالیف گردیده و تدریس آن در مدارس به عنوان یکی از مواد درسی اجباری است.

کتاب "آمادگی دفاعی" در ۸۵ صفحه و شش بخش مطالبی چون "ضرورت و اهمیت آموزش نظامی، اسلحه کلاشینکف، تاکتیک و رزم انفرادی، حفاظت

اخباری از بلوچستان

افراد گروهکها دایر می‌شوند. حکومت خمینی قصد دارد مبارزات خلق بلوچ را توسط خود بلوچها سرکوب کند.

● مردم از گرانی سرام آور به ستوه آمده‌اند. در این رابطه رژیم دست به توطئه جدیدی تحت عنوان مبارزه با گرانی‌فروشی زده است. عوامل رژیم همه دستفروشان را که از بیکاری به این شغل! رو آورده‌اند، دستگیر و جریبه نقدی می‌کند. از زمانیکه رژیم چنین جارو و جنجالی براه انداخته و ژست مبارزه با گرانی‌فروشی گرفته است، قیمت کالاها یکی در بازار یافت می‌شوند چند برابر شده است. در مواردی بعضی از کالاها مطلقاً در بازار یافت نمی‌شوند.

● بیش از یکسال است که کشاورزان با کمبود شدید کود شیمیایی مواجه‌اند. آنها مجبورند برای تهیه کود قیمت گزافی بپردازند.

● کمبود دارو در همه داروخانه‌های بلوچستان مشاهده می‌شود. بهداشتی‌هایی که در مناطق روستایی واقع شده‌اند فقط مایه یکبار آنهم فقط چند قلم دارو به آنها تحویل می‌دهند. وضع بگونه‌ای است که برخی از بلوچها برای معالجه عازم پاکستان می‌شوند.

● طی ماههای اخیر درگیری‌های متعددی بین مبارزین مسلح بلوچ و مزدوران رژیم رخ داده است. از جمله طی آبان ماه در مناطق دکان، جاکس و نورآباد، کنارک، نیک‌شهر و... از سوی مبارزین مسلح بلوچ اقدامات گوناگونی علیه آدمکشان حکومتی انجام گرفت.

جبهه‌های بی‌بازگشت می‌نمایند. اما روستائیان به انحای گوناگون با این یورش‌ها مقابله می‌کنند. آنها جوانان را از یورش مزدوران، مطلع و در مناطق امن پنهان می‌کنند.

● در فصل برداشت محصول خرمانیروهای رژیم از روستائیان خواستند که بخشی از محصول خرمانی خود را بعنوان کمک به جبهه بفرستند. بخش اعظم روستائیان علیرغم فشارهای متعدد از کمک به جبهه امتناع ورزیدند.

● در روزهایی که از سوی رژیم مراسم تظاهرات و راهپیمایی برگزار می‌گردد، دانش آموزان مجبورند که در مراسم شرکت کنند. اگر دانش آموزی در مراسم شرکت نکند، از طرف مسئولین مدرسه مورد بازجویی قرار می‌گیرد. کم کردن نمره انضباط از جمله اقداماتیست که در مورد متخلفین! انجام می‌گیرد.

● اخیراً بخشی از کنترل مرزها برعهده نیروهای عشایری بلوچ گذاشته شده است. این نیروها توسط سپاه، کمیته و... مسلح گشته، گردان مرزی تشکیل داده‌اند تا از فرار خیل انبوه مردم و جوانانی که از جهنم خمینی می‌گریزند، جلوگیری کنند.

● حدود سه ماه پیش رژیم تصمیم گرفت که در مناطق عشایرنشین از جمله سیستان و بلوچستان پایگاههای ثابت و سیار راه بیاندازد. عوامل رژیم اعلام کرده‌اند که: "این پایگاهها برای سرکوب

تلاش های سرکوبگرانه جمهوری اسلامی برای اعزام اجباری جوانان بلوچ به کشتارگاه جنگ هر روز ابعاد وسیعتری می‌یابد. در اکثر ساعات روز مزدوران مسلح رژیم به شهرهایی چون زاهدان، ایرانشهر، سراوان و... هجوم آورده، مناطقی را در اشغال خود می‌گیرند و از هر کسی که بنظرشان مشکوک یا جوان باشد تقاضای کارت شناسایی و یا کارت پایان خدمت می‌کنند. اگر شخص کارت شناسایی یا پایان خدمت همراه نداشته باشد فوراً به پایگاههای نظامی اسکیل می‌شود.

● چهارراههای مهم شهرها همواره تحت کنترل کژمه‌های رژیم قرار دارند. پایگاههایی که در گلوگاههای شهرها مستقرند، محل تفتیش و بازجویی از مردم و بویژه جوانان است. هرگونه ایهام یا امتناع در پاسخ گویی موجب دستگیری و انتقال به پایگاههای نظامی و انتظامی داخل شهر می‌شود.

● در بازجویی‌های خیابانی نیروهای گشتی حکومت دانش آموزانی را که حتی کارت دانش‌آموزی به‌همراه دارند و ادار به ارائه گواهی تحصیلی از مدرسه مربوطه می‌کنند. در شهرهای ایرانشهر و بمپور نمونه‌های متعددی از اینگونه زورگویی‌ها مشاهده شده است.

● مزدوران پاسگاههایی که در مناطق روستایی واقع شده‌اند هر از گاهی برای سر بازگیری به داخل روستاها یورش می‌برند و مشولین را اسیر و روانه

از رویدادهای ایران

این در همدجای دنیا هست امام فرموده‌اند که جناح‌ها با هم برادرانه رفتار نمایند. بادامیچیان تاکید کرد "حساب این جناح‌های در خط امام با معدودی قدرت طلب و باندهای مخفی جداست."

وی در دنباله سخنان خود گفت: "پیشنهاد می‌کنم عزیزان آن جناح هر چه زودتر حساب خود را از این معدود افراد جدا کنند... به این چند نفر معدومم که خیلی می‌خواهند خودشان را تافته جدا تافته دانسته و اکثریت نمایندگان مجلس را افرادی کم بینش و غیر مستقل بخوانند و باران سابقه دار امام و حتی شورای نگهبان را مخالف امام بدانند تذکر می‌دهم که تا دیر نشده برگردید. شما که احساس می‌کنید پایگاهتان را در بین مردم از دست داده‌اید، این مطلب شما را بیدار کند.

نماینده مزبور، سخنان جناح "رسالته‌ها"، در خاتمه سخنرانی خود با اشاره به فعالیت تبلیغاتی عده معدود تافته جدا تافته گفت: "شما که هر روز به این شهر و آن شهر می‌روید و قبل از موعد انتخابات، تبلیغات انتخاباتی برای آنها که می‌پسندید می‌کنید، آیامی دانید که اگر این اعمال و حرفهایی که پشت تریبون مجلس می‌زنید، کوچکترین تاثیری بر جبهه و پشت جبهه بگذارد، گناهی نیست که بزودی قابل بخشایش باشد؟"

هفته گذشته امانی از مهدی هاشمی به عنوان کسی که به "سزای گناهانش" رسید یاد کرد.

شرکت هواپیمایی لوفت هانزا

وسوئیس ابرحاملین اسلحه به تهران

مطبوعات اروپایی هفته گذشته اطلاعات تازه‌ای از معاملات سری تسلیحاتی جمهوری اسلامی با شرکت‌های کشورهای امپریالیستی اروپا منتشر ساختند. اخبار منتشره در روزنامه‌های آلمان با استناد به اظهارات مسئولین گمرک سوئد حاکی است که شرکت سوئدی اسکاندیناویس کم‌دیتی "آ.ب." در سالهای ۸۶-۱۹۸۴ از طریق شرکت‌های هواپیمایی لوفت هانزا و سوئیس ایر به صورت قاچاق به ایران اسلحه صادر می‌کرده است. طبق برآورد مقامات گمرک سوئد اسلحه صادر شده بالغ بر ۶۰ میلیون دلار بوده است. همچنین اعلام گردید که اسناد شرکت مذکور نشان می‌دهد که اسرائیل نیز در جریان این معاملات تسلیحاتی بوده است و خود یکی از صادرکنندگان عمده اسلحه به تهران محسوب می‌شود.

بر اساس نوشته روزنامه "لیتراتور" چاپ مسکو، هم اکنون نیز صدور نیمه رسمی اسلحه از سوی آلمان به تهران ادامه دارد. پلهای شناور، هواپیما برای پیاده کردن چتر باز، نارنجک انداز دستی، نارنجک و هلی کوپتر BOS از جمله سلاحهایی است که توسط شرکت‌های آلمانی به ایران ارسال می‌شود.

آلمان فدرال دومین کشور از لحاظ سطح مبادلات اقتصادی با ایران به‌شمار می‌رود. طبق گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی قرار است کثرت وزیر امور خارجه آلمان فدرال در سال آینده به

تهران سفر کند. ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی هفته گذشته در دیدار با "فیدلر" فرستاده ویژه دولت بن به تهران ایر از امیدواری کرد که سفر گنشر به تحکیم هر چه بیشتر روابط ایران و آلمان بیانجامد. گنشر اولین وزیر امور خارجه اروپایی غربی بود که بعد از انقلاب بهمین، در سال ۱۹۸۴ به تهران سفر کرد. سفر گنشر در آن زمان در پی تصمیمات کنفرانس کشورهای امپریالیستی در ویلیامزبورگ صورت گرفت.

مقررات جدید دولت سوئیس

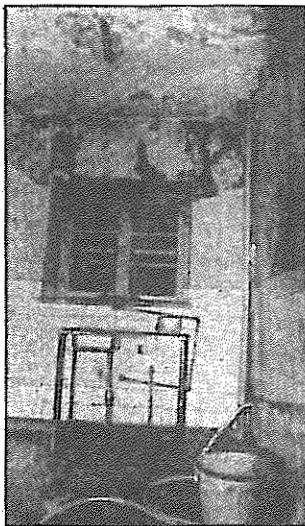
برای مسافران ایرانی

بنابر قانونی که به تازگی توسط دولت سوئیس تصویب شده و از سه ماه آینده به‌مورد اجرا گذاشته خواهد شد، اتباع ایرانی و ۹ کشور دیگر از جمله بنگلادش، سریلانکا، ژنبر و پاکستان حتی برای توقف کوتاه و ترانزیت هواپیما مثل فرود اضطراری جهت سوخت گیری هواپیما، تعیین، تعویض و تغییر مسیر باید ویزای ترانزیت داشته باشند.

با اجرای این قانون دولت سوئیس مجاز خواهد بود متقاضیان پناهندگی سیاسی را به بهانه اینکه روادید ترانزیت ندارند از کشور اخراج کند. هفته گذشته، در زمینه صدور این قانون، از سوی کمیسیون حمایت از پناهندگان وابسته به سازمان ملل نامه‌ای مبنی بر رفع محدودیت‌های جدید به دولت سوئیس ارسال شد.

مسافرخانه‌های خیابان ناصر خسرو

خوابگاه دانشجویان شهرستانی در تهران

حرفش را هم نزنید... تعجب می‌کنیم. یکی از آنها می‌گوید: "وقتی در ناصر خسرو هستم به هیچ وجه احساس دانشجو بودن ندارم و اصلاً نمی‌توانم درس بخوانم..." می‌پرسم "رشته‌تان چیست؟" جواب می‌دهد "مهندسی الکترونیک" و دیگری دنباله حرف دوستش را می‌گیرد. دانشجوی رشته شیمی هستم. به اینجا آمدم تا سرپناهی برای خوابیدن داشته باشم. فقط خوابیدن... یک دانشجو می‌گوید: "به علت نداشتن مسکن و عدم استفاده از خوابگاه می‌خواهم تحصیل را رها کنم هر چند که با علاقه و زحمات زیاد به دانشگاه راه یافته‌ام... کلداری بر کوی دانشگاه تهران نشان می‌دهد که این کوی در یک حمام ۲۰ نفره‌ای، یک فروشگاه نچند پر رونق، چند کیبوسک تلفن و یک آرایشگاه و بیش از ۲۰ بلوک ساختمانی خلاصه می‌شود. در هر بلوک ۲۰۰ دانشجو اقامت دارند و بهر طریق که هست خود را با امکانات محدود وفق داده‌اند. همین خوابگاه علی‌رغم مسائلی که دارد آرزوی بسیاری از دانشجویان شهرستانی بی سرپناه و فاقد مسکن است."

گزارش کیهان اعترافی است که در آن تنها جلوه کوچکی از مشکل مسکن دانشجویان بازتاب یافته است. افزایش مشکل مسکن ودهها مشکل کوچک و بزرگ دانشجویان ره‌آورد سیاست رژیم است که ستیز با دانش و فرهنگ یکی از مشخصه‌های آنست. برای رژیم خینی که به دانشجو همچون طعمه‌ای برای هیولای جنگ می‌اندیشد، فراهم کردن خوابگاه و مسکن دانشجویی فاقد هر گونه اهمیتی است.

سکونت و تحصیل و مطالعه به ماندن در بدترین محیطها و شرایطش درمی‌دهند. در همین گزارش کیهان آمده است: "نزدیک به ۲ ماه از آغاز سال تحصیلی جدید گذشته است و هنوز گروه کثیری از دانشجویان شهرستانی مقیم تهران در بدر به دنبال جایی و اتاقی برای سکونت می‌گردند. وقتی کشتن‌های بسیار به نتیجه نمی‌رسد خط پایان همه دوندگیها به مسافرخانه‌های نامر و کهنه ناصر خسرو ختم می‌شود که دسته دسته گروههای دانشجویی را درون خود جای می‌دهد." سپس گزارشگر درباره یکی از مسافرخانه‌های محل سکونت چند دانشجویین می‌نویسد:

"مسافرخانه کوچک و محقری که هنوز آب و رنگی کهنه از عمارت‌های عهد قاجاریه را دارد و هنوز با اینهمه کهنگی بالاچارا سرپا مانده است. پیرمرد سراید از در کنار در مسافرخانه روی میز کهنه‌ای دفتری را ورق می‌زند. اسم و مشخصات ساکنان مسافرخانه روی دفتر حک شده... به لیست نگاه می‌کنیم، کارگر، بیکار، سرباز، جنکرده... میان آنها، چند کلمه مشخص، دانشجو، دانشجو، دانشجو" تعداد دانشجویها چند نفر است؟" از پیرمرد سؤال می‌کنیم. جواب می‌دهد "۲۰ نفر"... پیرمرد مشغول صحبت است که چند جوان صحبت کتان از راه می‌رسند. کتابهای زیر بغلشان نشان می‌دهد دانشجو هستند. بی مقدمه می‌گوئیم: "چطور اینجا درس می‌خوانید." صورت‌هایشان درهم می‌رود. همگی یک صدا می‌گویند: "درس، اصلاً

کند و اوقاتش را به سر آورد." این تصویری است که در ابتدای گزارش روز شماره هفتم آذر روزنامه کیهان، تحت عنوان "دانشجویان شهرستانی و مشکل دستیابی به خوابگاه و مسکن" ارائه شده است. زمانی که گوشه‌ای از رنج‌ها و مشکلات قشری از مردم جامعه ما در صفحات روزنامه‌های رسمی راه بازتاب می‌یابد، بدون شک باید ابعاد بمراتب هولناک‌تری از آن رنج و مشکل را دریافت. مشکل سرپناه و مسکن دانشجویان کشور نیز به همین گونه است.

آمار وزارت فرهنگ و آموزش عالی نشان می‌دهد که ۶۵ درصد از

"از گوشه پر ازدحام میدان که مثل هر روز هیاهوی رفت و آمدها بسیار، بانگ بلند دستفروشان، نجوای ناله مانند گدایان را گویی در گوش‌ها می‌نواخت عبور کرد و به کوچه‌ای پیچید که رد کهنگی و فرسودگی بردیوارهایش مانده بود. یک مسافرخانه با درودیوار رنگ و رو رفته، جایی برای بیتوته کردن، اتاقی با چند تخت فرفری زهوار در رفته، سرایداری پیری که هر غروب نگاه خسته‌اش را بدرقه رامش می‌کرد. با یک بغل کتاب و جزوه، باز، از مسیر نگاه پیرمرد گذشت و مثل همیشه در نگاه پیرمرد دقیق شد و گفت: "سلام، بچه‌ها نیامدن؟" پیرمرد سری تکان داد و باز، بوی آشنا اما نامانوس مسافرخانه انکار به جانش ریخت. سرما، سروصدا، حشرات ریزی که در ملافها وول می‌خورند، کتابی که ناخوانده باقی مانده جزوه‌ای که بوی نم می‌دهد. لامپ کدر کم نوری که از سیمی چرکین آویزان است و چقدر کم نور... وای به وقتی که برق می‌رود. لوله دوده گرفته لامپای نیمه‌سکسته، سوسکه‌هایی که در تاریکی زیلوی اتاق را می‌چوند، چشم‌هایی که بیبوهه تلاش می‌کنند خط‌وطناپیدای کتاب را بخوانند... و یادآوری همه آن چیزهایی که توی ذوق می‌زد، بازی‌حوصلگی همیشگی را به سراغش آورد و با سنگینی از بلکان سنگی ترک خورده بالا رفت...

دانشجویان دانشگاههای تهران شهرستانی هستند و فقط ۲۵ درصد دانشجویان اهل تهران بوده و نیازشان به مسکن کفیتی متفاوت از دانشجویان شهرستانی دارد. همین‌آمار حاکی است که از کل دانشجویان شهرستانی فقط ۲ درصد امکان تامین مسکن و خوابگاه دانشجویی را دارند و ۹۸ درصد بقیه آواره مسافرخانه‌ها و کوچه‌ها و خیابانها بوده و با امکانات و درآمد کمی که در اختیار دارند برای

آئين نامه اعزام اجباری دانشجویان به جبهه

کلیشه زیر (برگرفته از روزنامه رسالت سوم آذر) حاوی مواد اصلی آئين نامه اعزام اجباری دانشجویان به جبهه است. بر اساس این آئين نامه همه دانشجویان پسر، که در سال چهارم تحصیل خود هستند، اجباراً باید به جبهه بروند وگرنه غایب محسوب شده و هیچ مدرکی به آنان داده نخواهد شد. فخرالدین دانش معاون جنگ وزارت فرهنگ و آموزش عالی در توضیح این موضوع گفته است: "به دانشجویان هیچ گونه مدرکی دایر بر ادامه و اتمام تحصیل داده نخواهد شد، مگر این که گواهی لازم از استاد پشتیبانی جنگ دانشگاه را ارائه بدهند."

آئين نامه اعزام اجباری باعث شده است که دانشجویان بسیاری از رفتن به دانشگاه خودداری کنند. رژیم به این آئين نامه به چشم نوعی کنکور "عقیدتی" تازه برای اخراج دانشجویان غیر مطلوب می نگرد. مخالفت با این آئين نامه در میان دانشجویان و درمیان خانواده ها دامن گستر است.

درماندگی در پس پرده ای از هیاهو

مذاکرات جاری در سازمان ملل بهره گیری، لاریجانی، فرستاده رژیم به سازمان ملل، در روز شنبه هفته جاری اعلام کرد که قوای نظامی پشتوانه سیاست خارجی رژیم است و او با اتکا بر بسیج تمام عیار وارد سازمان ملل شده است.

علیرغم های وهویی که حول بسیج نظامی تازه، به راه انداخته شد، اندکی نیز از ناتوانی و درماندگی رژیم کاسته نشده است. بسیج نظامی تازه بر ابعاد مشکلات گریبانگیر هرزمان دیگر، حضور اهریمنی خویش در هرخانه و کاشانه و کوی و برزن را به نمایش نهاده و بر مخالفت مردم دامن زده است. ماشین جنگی، بنا بر منطق و مکانیسم ذاتی آن قادر نیست دیرزمانی در جبهه ها درجا بزند. از طرف دیگر یک حمله گسترده، ضمن بی حاصل نمودن، به جنگ ابعاد خردکننده تازه ای خواهد داد و به

شدت بر احتمال منطقه ای شدن آن خواهد افزود. در جازدن در پشت میز مذاکره در سازمان ملل نیز پیش از این میسر نیست. لاریجانی با تاخیر به سازمان ملل فرستاده شد و وقت کمی مقامات رژیم در مذاکره با خاورپرزده و کوئینار بیش از این امکان ندارد و فشار بین المللی بر جمهوری اسلامی را تشدید خواهد کرد. رژیم درمانده تر از هر هنگام دیگری است. این واقعیت باید مبنای تحلیل ما از شرایط کنونی قرار گیرد و برعزم ما برای تشدید حمله به این رژیم دیوسیرت و برجنگ طلبی اش بیفزاید.

بسیج نظامی رژیم باشد ادامه دارد. در همه جا بگیر و ببند به راه انداخته اند. در همه کارخانه ها، دانشگاه ها، مدارس و ادارات برای اعزام اجباری به جبهه ثبت نام می کنند و گوشت های دم توپ رادسته دسته به جبهه می فرستند. مخالفت با اعزام اجباری به حدی است که عده بسیاری از دانشجویان از رفتن به دانشگاه خودداری می کنند، عده ای از شاغلین در فکر استعفا از محل کار خود هستند و مردم جوانان نشان راپنهان می کنند تا به جنگ مزدوران رژیم نیفتند. بسیج اخاذی، از هم اکنون تاثیرات اقتصادی خود را به جان نهاده است. مردم اگر پولی در بانک داشته باشند، می کوشند آن را بازنس بگیرند تا رژیم بر پولشان چنگ نیفتند. در کارخانه ها و ادارات، میرغضب ها سربرج حاضر می شوند تا اخاذی کنند. حالت بسیج جنگی، بر قیمت کالاها و خدمات افزوده است و بحران اقتصادی را تشدید کرده است.

رژیم در شهرهای مختلفی مانور نظامی به راه انداخته است. مقامات حکومتی به این شهر و آن شهر سفر می کنند تا از گوشت های دم توپ سان ببینند. در هفته گذشته عراق اعلام کرد که جمهوری اسلامی ۲۵۰۰۰ نفر را در جبهه جنوب، در ناحیه ای مشرف به بصره، متمرکز ساخته است. خود عراق نیز همین تعداد را در بصره گرد آورده است.

جمهوری اسلامی علاوه بر این که دست زدن به یک حمله نظامی گسترده را از نظر دور نمی دارد، بر آن سراسر است که از بسیج نظامی و تمرکز بیشترین قوا در جبهه ها برای کسب امتیاز در

تهران، سرگزازی جمهوری اسلامی؛ کلیه دانشجویان و روزی ماهی ۱۶-۱۳ و ماهیانی قبل برای اعزام به جبهه باید از روز شنبه ۷ آذرماه جاری به ستاد پشتیبانی جنگ دانشگاه با دانشگاه خود مراجعه و در پاره ای از آن که در این وقت موجود است را تکمیل کنند تا در ۲۷ آذرماه سال جاری به خدمت اعزام شوند.

آقای فخرالدین دانش معاون جنگ وزارت فرهنگ و آموزش عالی امروز در یک کنفرانس خبری ضمن اعلام این مطلب گفت: «به دنبال دستورالعمل حضرت امام و بنیاده نورانی و پشتیبانی جنگ در امر دفاع مقدس و اعزام گسترده نیروی و جهاد عالی مردم از طرف شورامالی و پشتیبانی جنگ این نامه طرح اعزام ۶ ماهه دانشجویان به جبهه ها تصویب و به وزارت فرهنگ و آموزش عالی ابلاغ شد. متن این طرح به شرح است:

۱. کلیه دانشجویان پسر دوره کارشناسی که مدت سه سال از زمان اعلام شروع آن در کشور دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی گذشته و وظیفه به گذراندن ۶ ماه از خدمت وظیفه عمومی هستند این مدت برای دانشجویان دوره های کارشناسی، کارشناسی پایه و دوره کارشناسی ارشد یک سال و کارشناسی ارشد پورسه همدک کارشناسی از زمان اعلام قبول در آزمون ورودی است.
۲. ادامه تحصیل کلیه دانشجویان فوق لیسانس که در دوره کارشناسی ۶ ماهه و یا دارا بودند معاذ الله مذکور در ماده ۵ این آیین نامه است.
۳. اعطای هرگونه گواهی دال بر اتمام دوره های بالاتر از دوپلم، کارشناسی، کارشناسی و کارشناسی ارشد مربوط به اتمام خدمت ۶ ماهه مذکور است.
۴. دانشجویانی که در دوره مفر اعزام خود را به واحد بکار گرفته معمری سمانند غائب محسوب گنند و مسئول مرزات مربوط به سربراهان غائب و بر مقررات وزارت فرهنگ و آموزش عالی فرموده ظنین خواهند بود.

۵. دانشجویان ویر از انجام خدمت ۶ ماهه طرح قبول شوند.
الف. دارندگان کارت پایان خدمت.
ب. کسانی که در زمان اعزام برای خدمت ۶ ماهه مشمول معافیت های قانونی می باشند.
ج. افرادی که از زمان اعزام خدمت ۶ ماهه در دوران دانشجویی خود به مدت حداقل ۶ ماه در جبهه حضور پیدا کرده و این مدت به عنوان خدمت وظیفه آنان محسوب شده باشد.
د. دانشجویان پورسه بردهای صلح و دانشجوستانی که به نوبی خدمت سربازی آنان توسط قانون معین شده باشد.

۷. اعزام دانشجویان مشمول طرح در دو نوبه به قرار زیر صورت می گیرد:
الف. دوره اول از ۶ اردیبهشت تا ۶ خرداد ماه.
ب. دوره دوم از ۶ اردیبهشت تا ۶ خرداد ماه.
۸. یک ماه اول هر دوره اعزام به آموزش نظامی اختصاص دارد. کلیه دانشجویان مشمول طرح موظفند دوره آموزش نظامی عمومی به مدت یک ماه را قبل از انجام خدمت ۶ ماهه طی کنند مدت آموزش طبق مصوبه سرورامالی پشتیبانی جنگ و شورامالی بر نامه روزی آموزش وزارت فرهنگ و آموزش عالی به عنوان واحد دوسری برای دانشجویان مشمول می گردد.

۹. دانشجویان با توجه به وظیفه محوله دوره آموزشیانی تخصصی روزی را نیز طی خواهند نمود.

۱۰. تمام دانشجویان مشمول طرح بین سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، ارتش جمهوری اسلامی و جهاد سازندگی بمعهد ساد پشتیبانی جنگ دانشگاهها می باشند.

طرح به کشتن دادن جمعی دانشجویان در جنگ

یغی از صفحہ اول وزیر فرهنگ و آموزش عالی نیز در یک مصاحبه مطبوعاتی که در کیهان ۲۸ آبان ماه درج شده است ابراز داشت: "دانشجویان دانشگاهها و موسسات آموزش عالی بر اساس مصوبه شورای عالی پشتیبانی جنگ در نیمه دوم دوران تحصیل به مدت شش ماه در جبهه های حق علیه باطل حضور می یابند."

در سابقه برای به کشتن دادن جوانان، دانشگاه آزاد اسلامی که هیات موسس آنرا خامنه ای، رفسنجانی، موسوی اردبیلی، سید حسین موسوی، سید احمد خمینی و عبدالله جاسبی تشکیل می دهد گوی سبقت را ربود. دکتر جاسبی رئیس دانشگاه آزاد اسلامی اعلام کرد: "کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی پس از پایان ترم تحصیلی جاری در ۲۲ بهمن ماه به جبهه ها اعزام می شوند" (کیهان ۱۸ آذرماه)

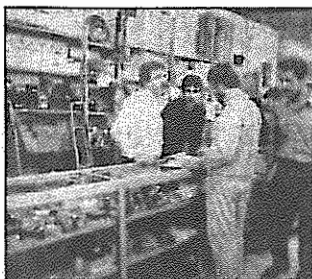
لازم به تذکر است که در روز قبل از این تاریخ بمنظور مقابله با انصراف دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی از ادامه تحصیل، در صورت اجبار در انتخاب بین جبهه و رها کردن دانشگاه، شورای عالی انقلاب فرهنگی دانشگاه آزاد اسلامی را به رسمیت شناخت و اسامه آترا به تصویب رساند. این در حالی است که به دلیل سطح پایین علمی و امکانات آن این دانشگاه حتی مورد پذیرش وزارت فرهنگ و آموزش عالی رژیم خمینی هم نیست. رژیم برای پیکرهای ۸۰ هزار دانشجوی این دانشگاه وهمه دانشجویان کشور حساب ویژه ای کشوده است.

جشن مطبوعاتی حزب سوسیالیست استرالیا

به روال هر ساله، امسال نیز فستیوال "گاردین"، جشن مطبوعاتی حزب سوسیالیست استرالیا در شهر سیدنی برگزار شد. در این جشن که برای تقویت مبارزه برای صلح و سوسیالیسم و جلب توجه افکار مردم استرالیا برگزار می شود، هواداران و اعضا سازمانها و احزاب کمونیست و کارگری فعال در استرالیا با برپایی غرفه و اعزام هیات های سیاسی و هنری در برپایی باشکوهتر فستیوال "گاردین" مشارکت می کنند.

رفیق استیوا وراثتون، عضو کمیته مرکزی حزب سوسیالیست استرالیا در این جشن متن محکومیت سیاست تداوم جنگ و سرکوب و کشتار در جمهوری اسلامی را امضا کرد. بسیاری دیگر از اعضای کمیته مرکزی حزب سوسیالیست استرالیا نیز به سر میز تشریفات هواداران سازمان فدائیان خلق در این فستیوال حضور یافته متن مزبور را به امضا رساندند.

گرانی کمرشکن، حاصل مبارزه! رژیم باگرافروشی

میلیون و چهارصد هزار تومان می‌فروختند تا آمدیم تصمیم بگیریم و پولش را تهیه کنیم ۱۲ روز طول کشید و روزی که مجدداً رفتیم با قیمت دو میلیون تومان مواجه شدیم."

*یکی از کسانی که دست اندرکار خرید و فروش و اجاره‌خانه است می‌گوید: کرایه‌خانه در این یک سالک صد درصد افزایش داشته است. اجاره آپارتمانی که سال گذشته همین موقع مثلا ۲۰۰ هزار تومان ودیعه و ۸ هزار تومان اجاره بوده، الان به ۲۵۰ هزار تومان ودیعه و ۱۵-۱۶ هزار تومان اجاره افزایش یافته است. قیمت خرید و فروش خانه البته به این حد گران نشده ولی خانه‌ای که ۲ میلیون تومان بوده الان ۲ میلیون تومان شده است..."

آب‌ و دهب

نرخ تاکسی دوتاچند برابر شده است. آژانس‌های تاکسی‌رانی که نرخ مخصوص به خود دارند "من ساکن قیطریه هستم. اتومبیل‌های آژانس این منطقه برای هر محل نرخ ثابتی دارند. یعنی از اینجا تا خیابان میرداماد ۸۰۰ ریال، تا سیدخندان ۱۰۰۰ ریال تا پیچ شیران ۱۲۰۰ ریال و از آنجا به بعد ۱۵۰۰ ریال و ۲۰۰۰ ریال..."

گرانی در مورد هرکالای عمل می‌کند، هرچه خریدنی و فروختنی است از این "قانون" بی‌بهره نمی‌ماند. به‌برخی از دیگر اقلام هم اشاره کنیم:

"قیمت یک نوع کاموا بر اساس آنچه که روی آن نوشته شده، ۱۰۶ ریال، با دفترچه سیج ۲۳۰ ریال و در بازار آزاد ۶۰۰ ریال است..."

"قیمت نخ ژاپنی که تا قبل از عید کیلویی ۵۶۰ ریال بوده الان از طریق دولتی ۴۴۸۰ ریال توزیع می‌شود و نرخ آزاد آن ۵۵۰۰ ریال است..."

این کوشش‌های است از حقیقت سانسور شده گرانی در ۸ ماه گذشته و نتیجه اثر بخشی مبارزه با گرانی به سبک جمهوری اسلامی

کالنی ۸۴۰ ریال و روغنی آن کیلویی ۳۰۰ ریال بود طی همین هشت ماهه به ترتیب به ۷۵۰۰ ریال و ۲۷۰۰ ریال رسیده است.

دو حلقه لاستیک وانت نیسان که تا اردیبهشت ماه همین امسال ۱۲ هزار تومان بود الان به ۱۷ هزار تومان رسیده، که فروشنده فاکتور هم می‌دهد. در بازار لوازم یدکی اتومبیل، رینگ و پیستون که تا قبل از عید ۲۲۰۰۰ ریال فروخته می‌شد اکنون به ۷۰۰۰۰ ریال رسیده است.

افزایش یافته و افزایش بهای کالاهای مشمول طرح نیز تلاش مأمورین را "ختنی" کرده است. روزنامه کیهان می‌نویسد: "اما از سوی دیگر قیمت کالاهایی که مشمول طرح نبودند و نیستند به طور سرسام‌آوری، افزایش یافت..." واقعا مثل اینکه مغازه دارها می‌خواهند حالا که نمی‌توانند این اجناس را گران بفروشند با گرافروشی بقیه اجناس جبران کنند. "ملاحظه می‌شود که سخن تنها بر سر مغازه دارهاست و نه تجار!"

تعمیر اساسی موتور پیکان مشروط به انصاف تعمیرکار - الان حدود ۱۷۰ تا ۱۸۰ هزار ریال هزینه در بردارد که تا قبل از عید با صد هزار ریال انجام می‌شد.

ظروف آلومینیوم که دو سال قبل کیلویی ۳۵۰ ریال بود به کیلویی ۲۸۰۰ ریال رسیده است. تعویض موتور یک بیخچال داخلی ۸۰ هزار ریال هزینه در بردارد."

مسکن

* کارمند بازنشسته دولت: "دو هفته پیش که دنبال خانه می‌گشتم، خانه کلنگی سه طبقه‌ای در خیابان ابوسعید را دیدیم که یک

روح گزارش کیهان دولتی بر آن گواهی دارد که از ۶ ماهه و ۸ ماهه اخیر و درست به موازات پیچ‌ها و اطلاعیه‌های رسمی در عرصه مبارزه با گرانی، گرانی فوق‌العاده افزایش یافته است. کیهان می‌افزاید: "مردم می‌گویند که گرانی را در این چند ماهه باید جدی‌تر تلقی کرد و آن را از زاویه‌های جدیدی نگرست، زیرا روند افزایش قیمت‌ها در این مدت شتاب بیشتری گرفته است و قیمت‌ها آخرین رکوردهای خود را شکسته‌اند و همچنان به پیش می‌روند." به چند نمونه در این رابطه توجه کنید:

"یک نوع رنگ ساختمانی که تا دی‌ماه سال گذشته نوع پلاستیک آن

در خصوص سبک و روال جمهوری اسلامی در مبارزه با گرافروشی پیش از این بسیار نوشته‌ایم. برای ارائه تصویری هر چه ملموس‌تر در زمینه گرانی و نحوه مبارزه با آن بی‌مناسبت نیست به افق‌رئیس در خصوص "دستاوردهای طلایی" مبارزه با گرافروشی بپردازیم تا باز یافته‌های اجتماعی خود را از رنج و مصائبی که زندگی در سایه حکومت خمینی با خود به یدک می‌کشد، ملموس‌تر سازیم.

روزنامه دولتی کیهان، طی گزارشی تحت عنوان "نگاهی به کم و کیف اجرای طرح مبارزه با گرافروشی" نمونه‌های این مبارزه را تا آنجا که کیهان سرکوب، کلمات را سربلیده، ارائه نموده است. گزارش‌های دریافت شده از داخل کشور، که عمدتاً در نشریه بازتاب یافته‌اند، تصویری واقعی - و در عین حال غیر قابل‌باور - از کم و کیف گرانی و تورم در همین ارائه کرده‌اند، اما اعترافات رسمی و منتشر شده خود رژیم - حتی با چشم‌پوشی از شیوه کوچک کردن حقایق از سوی رژیم - می‌تواند در شناخت مشکلات و نارسایی‌های اجتماعی کشور و از جمله در خصوص گرانی موثر واقع شوند. نیاز به تذکر دارد که آمار و ارقام ارائه شده در این مختصر، جملگی از کیهان دولتی ۴ و ۵ آذرماه نقل شده‌اند.

دور جدید طرح مبارزه با

گرافروشی از اوایل تیره‌ماه سال جاری آغاز گردید و تا لحظه کنونی در مسیر خود بارها متوقف و مجدداً از سر گرفته شده است. حاصل عملی این مبارزه بنا به اعتراف روزنامه نامبرده، مجازات ۲۰ هزار واحد صنفی و چند درصد کاهش در بهای چند قلم کالا بوده است. در چارچوب طرح، ۲۷ نوع کالا از زمره کالاهای مشمول طرح معرفی شده‌اند، حال آنکه بهای دیگر کالاها بطور مداوم

کرایه خانه در یک سال گذشته صد درصد افزایش یافته است. اجاره آپارتمانی که سال گذشته همین موقع ۲۰۰ هزار تومان ودیعه و ۸ هزار تومان اجاره بوده، الان به ۲۵۰ هزار تومان ودیعه و ۱۵-۱۶ هزار تومان اجاره رسیده است. کیهان

رژیم خمینی باز در شیپور بسیج می‌دمد. بازمی‌خواهند فوج فوج انسان برای فرستادن به مسلخ گرد آورند. بازهم سخن از تدارک حمله به بصره است. ماهواره‌های آمریکایی خبر از تمرکز نیروهای جمهوری اسلامی در شرق این شهر داده‌اند. گزارشها، حاکی از حضور ۲۵۰ هزار نفر نیرو از هر یک از دو طرف در جبهه بصره است. بصره، چه خونهای بی‌شماری که برای تصرف این خاک ریخته نشده است! در بصره چه می‌گذرد؟ هایکو فلوتاو، خبرنگار روزنامه زوددویچه تسایونگ چاپ آلمان فدرال، در اوایل نوامبر از این شهردیدن کرده و مشاهداتش را در گزارشی نکاشته است. فشرده این گزارش را که از دید یک ناظر غربی نوشته شده و در شماره دوم دسامبر روزنامه مزبور به چاپ رسیده، درج می‌کنیم.

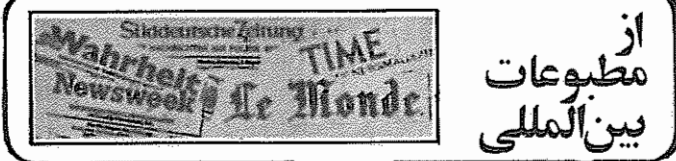
* * *

اگر از دور بنگریم، به نظر می‌رسد در بصره، شهر بندری بزرگ واقع در جنوب عراق، بر کرانه شط العرب، که فرات و دجله بدان می‌ریزند، همه چیز رویه راه است. جزوه راهنمای منتشره از سوی دفتر دولتی جلب سیاحان، از بصره به عنوان "مرکز مهم تجاری" سخن می‌گوید که صدها کشتی در بندر آن پهلو می‌گیرند. روزنامه انگلیسی زبان بغداد ایزرور هر روز یک آگهی حاوی شماره تلفن هتل بصره شرایتون که درست در کنار رود واقع شده است، چاپ می‌کند.

اما در هشتمین سال جنگ خلیج، واقعیت چهره کاملاً دیگری دارد. برای رفتن به بصره، اجازه مخصوص لازم است، و وزارت اطلاعات در بغداد مصر است که مسافت تقریباً ۵۰۰ کیلومتری تا بصره در شب طی شود. علت این امر، حملات ایران موسوم به کربلا ۴ و ۵ است که در ۲۴ دسامبر ۱۹۸۶ و ۹ ژانویه ۱۹۸۷ آغاز شدند؛ اگرچه حمله ایران توسط عراقی‌ها دفع شد، اما بصره از آن هنگام زیر آتش مداوم ایرانی‌هاست. به نظر می‌رسد مقامات بغداد اقامت بازدید کنندگان خارجی را در بصره به هنگام شب خطرناک می‌دانند.

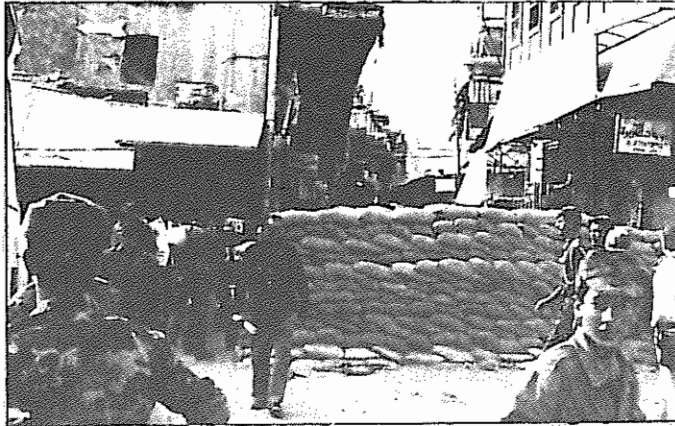
جلای غبار گرفته

وقتی پس از سفر ۶ ساعته شبانه به شهر می‌رسیم، همه صبحگاهی به تدریج از میان می‌رود. ما در کرانه غربی شط العرب از جاده ساحلی عبور می‌کنیم. کم‌کم معلوم می‌شود که جزوه مخصوص توریستها به چه لحاظ درست گفته

از مطبوعات بین‌المللی

گزارشی از بصره

بصره در حدود ۱/۲ میلیون نفر جمعیت داشت. یک سال پیش جمعیت آن هنوز ۸۰۰ هزار نفر بود. آخرین سرشماری در اکتبر امسال حاکی از اقامت ۵۰۰ هزارتن در این شهر است. از هنگام آخرین حملات ایران، صدها هزار نفر شهر را ترک کرده‌اند.

حاکم عراق همه جا حضور دارد. عکسهای او در سالن و رستوران هتل شط العرب آویخته شده است. فضای هتل مشابه با فضای جبهه است که عقب ترین خط آن در ۵۰ متری آن سوی جاده ساحلی، از کنار رودخانه می‌گذرد. ورودی سالن هتل را حفاظی بتونی در برابر ترکش خمپاره پوشانده است. بر این حفاظ این شعار به چشم می‌خورد: "با صدام حسین، بصره همواره خواهد ماند."

هنوز باید ماند و دید این شعار درست است یا نه. از آغاز جنگ، سراسر بصره در تیررس توپخانه ایران است که برد آن به ۴۲ کیلومتر می‌رسد. از کرانه غربی شط تا حدود سه کیلومتر به سمت مرکز شهر، خیابانهای پهن، متروکه‌اند. بسیاری ساختمانها آسیب زیادی دیده‌اند. سکونت در اینجا خطرناک است.

عراقی‌ها در اینجا بطور پراکنده مواضع با کیسه‌های شن احداث کرده‌اند. اما اگر ایرانی‌ها برخلاف انتظار بتوانند با امواج بزرگ انسانی از شط بگذرند، هیچ چیز نخواهد توانست آنها را در این سو متوقف کند. اکثر خانه‌های متروکه،

است؛ واقعا هم در امتداد مسافت تقریباً سه کیلومتری میان هتل شط العرب و هتل شرایتون تقریباً صد کشتی لنکر گرفته‌اند که عملاً از آغاز جنگ در اینجا هستند. راه خروج آنها مسدود است، توسط ایران. هتل شرایتون هم هنوز وجود دارد، اما از هنگام بهار بسته است. آثار شلیک نشان می‌دهد این هتل در تیررس مستقیم توپخانه ایران قرار دارد.

آنجایی که کشتی‌های زنگ‌زده باری مواضع به اصطلاح طبیعی بر سر راه هجوم ایرانی‌ها ایجاد نکرده‌اند، سیم‌های خاردار به آب انداخته‌اند. در ساحل، کیسه‌های شن و سنگ‌ها به روشنی از این حکایت می‌کنند که بصره به شهر جنگی تبدیل شده و عراقی‌ها عملاً هر روز انتظار حمله جدید ایرانی‌ها را می‌کنند. عراقی‌ها حداقل ۱۰۰ هزار نفر از نیروهای منظم خود را در پیرامون بصره مستقر کرده‌اند. علاوه بر این، بسیاری از واحدهای "جیش الشعبی" ("ارتش خلقی") که نوعی نیروی دفاعی منطقه‌ای است به بصره انتقال یافته‌اند. بر اینها باید نیروهای کم‌اندوینی وارد رئیس‌جمهوری را نیز افزود. آنها وظیفه دارند هر جا که جبهه شکسته شود، خلأ را دوباره پر کنند.

بصره امروز شهری است که بخشی از آن خالی از سکنه است. از جلای سابق، از خانه‌های به سبک شرقی و باغهای نخل کمتر چیزی باقی مانده است. در آغاز جنگ در سال ۱۹۸۰،

ویلاهای متعلق به قشر متوسط رفه و نخب قشر فوقانی، یعنی پایگاه رژیمند. اینکه آنها دارایی خود را از دست داده‌اند، می‌تواند زمانی پایه قدرت صدام حسین را به خطر افکند.

برای رسیدن به خیابانهای شلوغ‌تر، باید از شط العرب حدود دو تا سه کیلومتر به سمت داخل شهر رفت. اما در اینجا نیز به زحمت می‌توان از زندگی عادی شهری سخن گفت. توپخانه ایران، سوق (بازار) را هم هدف قرار می‌دهد. هر بار بازار کشته و مجروح می‌دهد. به زحمت می‌توان تشخیص داد کدام خانه‌ها را جنگ ویران کرده و کدام یک به علت به حال خود رها شدن، مخروبه‌اند. عرضه کالا در بازار زیاد نیست، اما گوشت و سبزیجات باندازه کافی وجود دارد. دهقانان، که اکثر اشباع‌اند، در اینجا به سیاق صدها سال پیش می‌زیند. زنان در چادرهای سیاه پوشیده‌اند. مردان که اکثراً مسانند، قلیان می‌کشند، جای می‌نوشند و به بازی تاس مشغولند.

به یکی از سه بیمارستان شهر می‌رویم. دور روز پیش‌تر، یک گلوله توپ ایرانی به یکی از اتاقهای عمل خورده است. در تابستان، یک جراح جوان در حمله‌ای جان خود را از دست داد. چند روز پیش زنی را به بیمارستان آورده‌اند که ترکش، آنج اورا متلاشی کرده است. در کنار او در سالن، دختر جوانی خوابیده است که از ناحیه شکم جراحت دارد، در اتاق دیگری، مردی، پدر خانواده‌ای که هنگام خرید از بازار مورد اصابت قرار گرفته است. زنی که به سختی مجروح شده است در کنار او قرار دارد.

به نظر عجیب می‌رسد، اما در بصره هنوز ساختمان می‌سازند. فرودگاه بین‌المللی جدید - آنهایی که آن را دیده‌اند می‌گویند بسیار باشکوه است - اخیراً به عراقی‌ها تحویل داده شد. فرودگاه، متروکه و بلااستفاده مانده است. زیاد هم به سمت آن شلیک نشده است. شاید ایرانی‌ها به پیروزی و تصرف فرودگاهی سالم امید بسته‌اند. یک شرکت آلمانی هنوز مشغول تکمیل تقاطع اتوبان بصره است. یک مدیر شرکت می‌گوید: "ما با این پروژه حتی مخارج خود پروژه را هم نمی‌توانیم تامین کنیم، اما با تکمیل آن، لااقل کسری را کاهش می‌دهیم."

آیا دیگر ایرانی‌ها نیازی به تصرف بصره دارند؟ این سوالی است که در عراق برخی ناظران نظامی از خود می‌کنند، زیرا هر نقطه شهر در

ترکیه: انتخابات به سبک اوزال

✽ اوزال با ۲۵ درصد آرا اکثریت کرسی‌های پارلمان را به دست آورد

✽ مقامات رژیم آنکارا هنوز به کوتلو و سارگین رهبران حزب کمونیست متحد اجازه ملاقات ندادند

در آنکارا خبرگزاری آنا تولی اعلام کرد حیدر کوتلو و نیهات سارگین بنا به تصمیم دادستانی محاکمه خواهند شد. پیش از آن، نصرت دمیرال دادستان "دادگاه امنیت دولتی" اعلام کرده بود بازداشت کوتلو و سارگین یک هفته دیگر ادامه خواهد یافت. همزمان با این اخبار در آنکارا منابع مطلع اظهار داشتند رژیم احتمالاً درصد است کوتلو و سارگین را از کشور اخراج کند. این کار طبق قوانین ترکیه ممنوع است.

در حالی که هنوز به کوتلو و سارگین اجازه ملاقات با وکلای مدافعشان داده نشده است، به دو نماینده پارلمان اروپا اجازه داده شد تنها از پشت دریچه شیشه‌ای کوچکی کوتلو و سارگین را ببینند.

در هفته گذشته بدنبال بسر بردن ۵ روز در بازداشت پلیس، کوتلو و سارگین به بند اصلی بازداشتگاه دادگاه امنیتی ترکیه انتقال یافتند.

موج همبستگی بین‌المللی با رهبران دستگیر شده کمونیست‌های ترکیه ادامه دارد. در پاریس کنگره بین‌المللی "دوستان ترکیه" در بیانیه اختتامیه خود آزادی فوری کوتلو و سارگین و تضمین حق فعالیت قانونی کمونیست‌ها در ترکیه را خواستار شدند. در این کنگره، سیاستمداران، دانشمندان و رهبران سندیکیایی از ۱۵ کشور شرکت داشتند.

کوتلو (سست راست) و سارگین در هواپیما هنگام پرواز به آنکارا

در حالی که دستگیری و ادامه بازداشت حیدر کوتلو و نیهات سارگین، رهبران حزب کمونیست متحد ترکیه، نقاب از چهره، "دمکراسی" در ترکیه بر گرفته است، انتخابات پارلمان این کشور طبق قانون دست‌پخت حزب "مام وطن" تورکوت اوزال نخست‌وزیر ترکیه برگزار شد. حزب اوزال در این "انتخابات" اندکی بیش از ۲۵ درصد آرا را به دست آورد. درست همین حد در قانون انتخابات به عنوان "حد نصاب" برای کسب اکثریت مطلق در پارلمان تعیین شده بود. بدین ترتیب اوزال با یک سوم آرا، دو سوم کرسی‌ها را به خود اختصاص داد! حزب سوسیال دمکرات مردمی به رهبری اردال اینونو ۲۴/۷۷ درصد آرا را بدست آورد و در پارلمان آینده حدود ۱۰۰ کرسی خواهد داشت. حزب "راه درست" سلیمان دمیرال نخست‌وزیر پیشین با ۱۹/۲۷ درصد آرا توانست در حدود ۶۰ نماینده به مجلس بفرستد. هیچکدام از احزاب دیگر نتوانستند از سد صدی ۱۰ درصد آرا که به عنوان حداقل تعیین شده بود گذشته، در پارلمان نماینده بفرستند. در نتیجه حزب "چپ دمکراتیک" به رهبری بلند اجوبیت نخست‌وزیر پیشین و نیز حزب فاشیستی تورکس رهبر "گرکهای خاکستری" بیرون از پارلمان ماندند. اجوبیت اعلام کرد از سیاست کناره خواهد گرفت.

مدال جهل و قساوت

زمانی، دژخیمان خمینی فیلمی را از تلویزیون نشان دادند که در آن، زنی حزب الهی به فرزند انقلابی‌اش می‌گفت تو باید تیرباران شوی، زیرا "کافر" و "مفسد"ی. دیکتاتورها به هم شباهت زیادی دارند. عکس، صدام حسین را نشان می‌دهد که مشغول اعطای مدال به مردی است که پسرش را کشته است. گناه پسر، این بوده که نمی‌خواست به جبهه برود.

جهل و قساوت، این است آنچه خمینی و صدام حسین‌ها ستایش و تقدیر می‌کنند.

از هنگامی که شورای امنیت در ژوئیه دو طرف را به آتش بس فوری فراخواند، ایرانی‌ها در پشت جبهه جنگ تمرکز تازه‌ای سازمان داده‌اند. حملات هوایی مداوم عراق به خطوط تدارکاتی، تاسیسات صنعتی و نیروگاه اتمی بوشهر ایران، اگرچه به ایرانی‌ها ضربات سنگینی وارد کرده، اما آنها را از تلاش برای تعیین نظامی سرنوشت جنگ در جبهه زمینی باز نداشته است. این تلاش از نظر بسیاری ناظران دورنمای موفقیت ندارد. ارزیابی عمومی این است: "ایران نمی‌تواند جنگ را ببرد، عراق نمی‌تواند جنگ را بیازد."

وقتی هنگام بعد از ظهر، از بصره در جاده چهارخطی غرب دجله، در نزدیکی مرز ایران، به عراق باز می‌گردیم، ابعاد استحکامات عراق به چشم می‌خورد. تقریباً همه مسافت ۱۵۰ کیلومتری از بصره تا شهری در شمال غربی آن، به یک پادگان می‌ماند. در اینجا فقط اتومبیل‌های نظامی رفت‌وآمد می‌کنند. در امتداد جاده، یک خاکریز دفاعی ساخته‌اند. کارشناسان نظامی می‌گویند این آخرین خط از سه خط دفاعی است که عراق در مقابل ایرانی‌ها ساخته است. دجله، آخرین مانع را تشکیل می‌دهد، مانعی طبیعی. علاوه بر این، عراقی‌ها میان دجله و مرز ایران، یک دریاچه مصنوعی به طول ۳۰ کیلومتر و عرض یک کیلومتر ایجاد کرده‌اند. این همان دریاچه مامی است که وجود آن در آخرین نبردها در زمستان کتک کرد که حمله ایرانی‌ها ناموفق بماند (با اینکه ایرانی‌ها در یک جا از دریاچه گذشته و در ساحل غربی آن یک سرپل ایجاد کردند).

جنگ خلیج اکنون بیش از جنگ دوم جهانی به طول انجامیده و بیش از مجموع جنگ‌های اعراب و اسرائیل، کشته و مجروح داشته است.

هر زمان دلخواه در تیررس ایرانی‌هاست. علاوه بر این در جنوب، یک سال ونیم پیش شبه جزیره فاو به تصرف دشمن درآمده است. البته از آنجا ایرانی‌ها به علت باتلاقی بودن منطقه به زحمت می‌توانند حمله‌ای را آغاز کنند، اما تصرف فاو در بصره به این احساس عذاب‌آور دامن می‌زند که شهر به حالت نیمه محاصره است. ظاهراً ایرانی‌ها هنوز این طرح را دارند که با تصرف بصره، نه تنها این شهر، بلکه صدام حسین نیز سقوط کند، و بدین ترتیب پایان قطعی جنگ فرا رسد.

یک وابسته نظامی غربی در بغداد می‌گوید: "جنگ در خلیج، باعث شده است که ما جنگ خلیج را فراموش کنیم." وی یادآوری می‌کند که تعیین سرنوشت جنگ خلیج تنها در امتداد جبهه ۱۲۰۰ کیلومتری میان خلیج در جنوب و کردستان در شمال است. در حالی که توجه اصلی افکار عمومی در نیم سال گذشته به جنگ در خلیج معطوف بود، در حالی که هر گلوله شلیک شده به سوی یک نفت‌کش و کشتی باری از سوی رسانه‌ها به دقت ثبت شد، هر روز، تقریباً بدون اطلاع افکار عمومی جهان، در جبهه زمینی شماری کشته می‌شوند. ایرانی‌ها در سراسر جبهه جنگ را گرم نگه داشته‌اند. از همه آنچه در این تابستان روی داد، تنها بخشی به اطلاع همگان رسید. در گزارش‌های رسیده از بغداد آمده است عراقی‌ها حداقل ۲۰۰ روستای کردنشین را در شمال با خاک یکسان کرده‌اند. ساکنان روستاها، به سایر مناطق کشور فرستاده شده‌اند. بسیاری را به جنوب، به نزدیکی شهر ناصریه، و مناطق بازم جنوبی‌تر در مرز عربستان سعودی برده‌اند. واکنش سعودی‌ها، مین‌گذاری مرزهایشان با عراق بوده است.

مصاحبه

شبکه تلویزیون ان.بی.سی آمریکا با میخائیل گارباچف

بقیه از صفحه آخر

میخائیل گارباچف پیش از آغاز مصاحبه با تام بروکار
خبرنگار ان.بی.سی

استراتژیک (جنگ ستارگان - م. ۰) به عنوان شرط کاهش موشکهای قاره پیمای دیگر چندان مهم نیست؟ "دبیر کل ح. ک. ا. ش پاسخ داد:

امکان راه حل‌های به موقع سیاسی است، بازی خطرناکی است. اما مهمترین نکته این است: حال که خلقهای ما اراده خود را بیان می‌کنند، چرا باید مطابق اراده و منافع این یا آن گروه از افراد و یا حتی این یا آن قشر در این یا آن کشور عمل کنیم. این، دمکراتیک نیست. یک اقلیت، نباید اراده خود را به اکثریت تحمیل کند. دمکراسی یعنی اکثریت."

"کمان می‌کنم مسئله ابتکار دفاعی استراتژیک موضوع مذاکرات نیست. ما درباره سلاحهای تهاجمی استراتژیک، حدود و سقفهای مربوطه آن مذاکره خواهیم کرد... مادرباره رعایت اکید قرارداد منع سیستم‌های ضد موشکی نیز گفتگو خواهیم داشت." گارباچف در پاسخ این سؤال خبرنگار که آیا می‌توان از موشکهای قاره پیمای به میزان ۵۰ درصد کاست و ابتکار دفاعی استراتژیک را مسئله‌ای جداگانه قلمداد کرد، اظهار داشت: "ماموضع خود را روشن و صریح بیان می‌کنیم: ما در مرحله اول با رعایت اکید قرارداد منع سیستم‌های ضد موشکی آماده کاهش ۵۰ درصدی هستیم. تا آن حدی که ابتکار دفاعی استراتژیک مغایر با قرارداد منع سیستم‌های ضد موشکی نباشد، آمریکا می‌تواند به عمل و پژوهش بپردازد."

گارباچف اظهار داشت اتحاد شوروی نیز به تحقیقات پایه‌ای در مورد عرصه‌هایی که در آمریکا مشمول تحقیقات ابتکار دفاعی استراتژیک است، می‌پردازد، اما دست به اجرای برنامه‌ای مشابه با "جنگ ستارگان" نخواهد زد و آمریکا را فرامی‌خواند که چنین برخوردی داشته باشد. در غیر این صورت، اتحاد شوروی پاسخی خواهد یافت که ده و یا حتی صدبار ارزان‌تر خواهد بود. در این صورت گناه این امر به تمامی متوجه دولت آمریکا خواهد بود.

گارباچف سپس به این سؤال که آیا آسان‌ترین راه حل، از میان بردن ضرورت "جنگ ستارگان" از طریق کاهش موشکهای قاره پیمای نیست، گفت که خود دقیقاً همین پیشنهاد را در ریکیاویک به ریگان کرده است. گارباچف افزود: "اگر موشکهای میان برد و برد کوتاه را برچینیم و آماده باشیم در مرحله اول ۵۰ درصد سلاحهای تهاجمی استراتژیک را از میان برداریم و سپس سلاحهای هسته‌ای را به کلی محو کنیم، دیگر چه نیازی به نظامی کردن فضا داریم...؟" دبیر کل ح. ک. ا. ش اظهار داشت این یک تروم است که در آمریکا گمان می‌کنند با برتری ظاهری در تکنولوژی کامپیوتر می‌توانند در فضا رخنه کرده به برتری نظامی دست یابند. چنین تلاشهایی در گذشته همواره عقیم مانده‌اند. گارباچف گفت ابتکار دفاعی استراتژیک چیزی نیست جز بی‌ثبات کردن اوضاع در جهان با عواقب غیرقابل پیش‌بینی. وی افزود:

مسئله افغانستان، خلیج فارس و سایر بکرانهای منطقه‌ای

گارباچف در مورد مسئله افغانستان گفت کشورش همواره روابط نزدیکی با افغانستان داشته است. وی افزود پس از انقلاب ثور، در افغانستان تلاش به عمل آمد جامعه‌ای نوین ساخته شود. در پاسخ به درخواست دولت افغانستان، اتحاد شوروی بر ای مقابله با مداخله خارجی نیروی نظامی محدودی به کمک دولت افغانستان فرستاد. دبیر کل ح. ک. ا. ش سپس گفت:

"اما اکنون می‌بینیم که وضعیت نیازمند راه‌حلی است. ما در جستجوی راه‌هایی برای حل هر چه سریع‌تر این مسئله‌ایم. کمان می‌کنم اگر دولت آمریکا صادقانه می‌خواست که این مسئله از طریق سیاسی حل شود، مسئله افغانستان می‌توانست به سرعت برطرف گردد." وی در پاسخ این پرسش که "سریع" به چه معناست، گفت با ریگان در این باره مذاکره خواهد

کرد. گارباچف تاکید کرد در مذاکراتش با ریگان درباره بحرانهای منطقه‌ای در آمریکای مرکزی، جنوب آفریقا، خاور نزدیک و خلیج فارس نیز گفتگو خواهد داشت. وی در مورد کوبا و نیکاراگوئه گفت: "ما مناسباتی را که با این کشورها داریم، نه تنها ادامه خواهیم داد و حفظ خواهیم کرد، بلکه گسترش و بهبود خواهیم بخشید." دبیر کل ح. ک. ا. ش افزود وقتی انسان می‌شود که نیکاراگوئه امنیت آمریکا را تهدید می‌کند، خنده اش می‌گیرد.

حقوق بشر

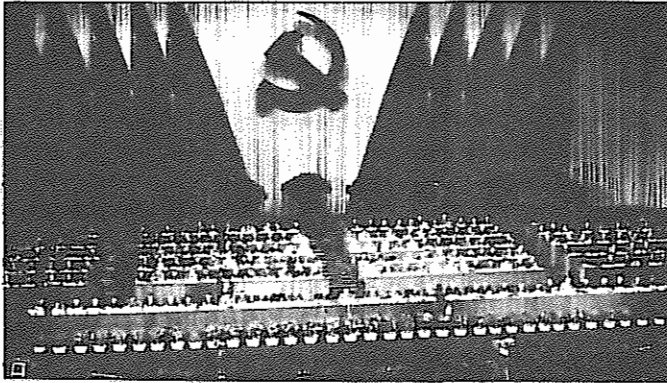
خبرنگار ان. بی. سی مسئله حقوق بشر در اتحاد شوروی" را طرح کرد. گارباچف پاسخ مفصلي به این سؤال داد. وی از جمله گفت:

"ما از سال‌های پیش، از بیش از ۵۰ سال پیش، دیگر بیکار نداریم. دولت، تحصیل رایگان را تضمین می‌کند. دولت و جامعه بهداشت و درمان رایگان را تامین می‌کنند. دولت به میزان وسیعی به امر تامین مسکن زحمتکشان می‌پردازد... درآمد ملی ما کمتر از ایالات متحده است. نسبت درآمد ملی به جمعیت نیز کمتر است. اما تامین اجتماعی در جامعه ما بسیار عالی‌تر از جامعه شاست... در سال ۱۹۴۴ فرانکلین دلنو روزولت قانون حقوق اقتصادی و حقوق اجتماعی - اقتصادی را مطرح کرد. قانون جالبی بود، اما در بایگانی کنگره باقی ماند... آمریکا حقوق اجتماعی - اقتصادی را به رسمیت نمی‌شناسد، اسناد بین‌المللی مربوطه این عرصه را امضا و تنفیذ نمی‌کند و از این رو در سراسر جهان مورد انتقاد

قرار می‌گیرد." گارباچف در مورد مسئله صدور اجازه خروج از کشور برای شهروندان شوروی گفت: "در آمریکا و کانادا مهاجرین از مکزیک و سایر کشورها را با میل و رغبت نمی‌پذیرند، چرا که گویا سطح پایینی از تخصص دارند. اما زمانی که در سالهای ۷۰ شمار متقاضیان خروج از اتحاد شوروی زیادتراً از همیشه شده بود، یکی از مقامات عالی‌رتبه دولت شما گفت مسئله نیاز آمریکا به ریاضی دانان به میزان ۵۰ درصد از قبل اتحاد شوروی حل شده است. آمریکا از این طریق، یعنی معرفی خود به عنوان مدافع فعال حقوق بشر، می‌خواهد مسئله خود را حل کند و نوعی هجوم مغزها را سازمان دهد. اما ما از خود دفاع می‌کنیم... ما مرکز نخواهیم پذیرفت که مردم را برای خروج از کشور ما تهییج کنند." گارباچف در پاسخ به این پرسش که آیا در آینده قابل پیش‌بینی، در اتحاد شوروی به جز حزب کمونیست احزاب دیگری نیز ایجاد خواهند شد، گفت: "به نظر من این ضرورت وجود ندارد، و این نظر جامعه ما نیز هست. دگرگونی‌هایی که امروز در کشور ما انجام می‌گیرند، دگرگونی‌های عمیق در برگزیده اقتصاد، سیاست، عرصه دمکراسی و عرصه‌های فکری و اجتماعی، همه به ابتکار ح. ک. ا. ش صورت می‌پذیرد. در کشور ما فضای جدیدی ایجاد شده است، فضای صراحت و گشایش. ما برنامه‌هایی برای پیشبرد باز هم بیشتر روند دمکراتیزه کردن و علنی‌تر داریم. این همه به ابتکار ح. ک. ا. ش انجام می‌گیرد. حزب، آتش انتقاد را به روی خود کشود. دمکراسی یعنی همین."

سیزدهمین کنگره حزب کمونیست چین و مشی اصلاحات

مقاله ای از هفته نامه شوروی "عصر جدید" شماره ۶ سال ۱۹۸۷، نوشته اوگنی سواستیانف

ساختمان سوسیالیسم انجام می گیرد.

استراتژی رشد

وظیفه کنگره ۱۲، بازیابی و جمع بندی تجربه کسب شده در روند اصلاحات طی ۹ سال گذشته و تدوین استراتژی رشد برای آینده بود. در گزارش کمیته مرکزی که توسط زائوزیانگ دبیر کل موقت ارائه شده، آمده بود که رویدادها، درستی سیاست اتخاذ شده از سوی پلنوم سوم در سال ۱۹۷۸ را به اثبات رسانده اند.

احکام تئوریک کنگره و برخورد آن به مسائل مبرم چین، در سه نتیجه گیری اصلی بیان شدند.

نتیجه گیری نخست از این قرار است که مارکسیسم به مثابه دانشی دیالکتیکی "نیازمند بازیابی مضمونی است". زائوزیانگ اظهار داشت در روند ساختمان جامعه نوین، "از برخی اصول پیشینیان ماکه حاوی عناصر تخیلی مبتنی بر محدودیت های تاریخی آنها جامعه اند، باید بطور ناکزیر دست کشید و برداشتهای جزم گرایانه از مارکسیسم و اندیشه های نادرست منسوب بدان را رد کرد. تئوری سوسیالیسم علمی باید در پرتو تجارب نوین تکمیل یابد."

در کنگره گفته شد حزب کمونیست در آینده نیز خواهد کوشید مارکسیسم را با واقعیات موجود در کشور پیوند دهد و از این طریق، سوسیالیسمی با جنبه های ویژه چینی بسازد. حزب کمونیست چین بار دیگر به اشتباهات چپ روانه خود در گذشته که "مانع رشد نیروهای مولده و تولید سوسیالیستی کالا بودند" اذعان کرد. گفته شد که انحرافات هنوز در حزب وجود دارند. بزرگترین خطر را

کرده است. مواردی از سودجویی، ارتشا و اختلاس، در اموال دولتی گزارش شده است.

از اواخر دهه ۷۰، یکن سرمایه گذاری های خارجی را تشویق کرد. حوزه های اقتصادی ویژه ای برای سرمایه گذاران خارجی ایجاد، و به آنها در احداث واحدهای مختلف در خاک چین حقوق گسترده ای اعلا شده است. این سیاست به ثمر نشسته است. کافی است ذکر کنیم که در سالهای ۸۰، چین بیش از ۵۵ میلیارد دلار به صورت اعتبار و سرمایه گذاری مستقیم دریافت کرده است. از این مبلغ، تا کنون ۲۲ میلیارد دلار به مصرف رسیده است.

در حدود ۱۴ هزار واحد تجهیزات مدرن به ارزش ۱۲ میلیارد دلار وارد شده و در مورد احداث ۸۱۰۰ واحد با شرکت سرمایه خارجی توافق به عمل آمده است. ناظران اقتصادی می گویند صنایع جدید از قبیل تولید کامپیوتر و دستگاههای تلویزیون رنگی به کمک سایر کشورها در چین احداث شده است. صنایع هواپیماسازی و اتومبیل سازی مدرنیزه شده و رشد صنایع شیمیایی، متالوژی، آهن و نیرو و نیز بخش حمل و نقل به جریان افتاده است.

اما در چین این را می دانند که از درهای باز، ایدئولوژی بورژوازی نیز وارد می شود. برخی از مردم، که اکثرا از جوانانند، کم کم در مورد برتری های سوسیالیسم ابراز تردید می کنند. انحراف چپ، از اینها هم جری تر است. منحرفین، از پذیرش اندیشه های نو در سیاست اقتصادی حزب سرباز زده، بردگم های کهنه شده ایدئولوژیک پای می فشرند. در کشور بحثهای داغی درباره مسائل مبرم

سیاسی سوسیالیستی به عمل می آید.

دستاوردها و مسائل

شاید هنوز زود باشد که درباره نتایج نهایی حکم دهیم. اما یک نکته روشن است: مسائلی که در کنگره طرح شدند، بازتابی بسیار فراتر از مسائل بلافصل کمونیستهای چین دارند.

سیزدهمین کنگره را می توان در یک کلام کنگره اصلاحات نامید. ۹ سال پیش، با سومین پلنوم یازدهمین کمیته مرکزی در سال ۱۹۸۷، چین مشی اصلاحات را در پیش گرفت. در سالهای پس از آن، در عرصه های هر چه بیشتری از زندگی داخلی و فعالیت سیاسی خارجی، اصلاحاتی به اجرا درآمد.

اجرای نظام قراردادهای روستا، انتقال بخش اعظم ماشین آلات کشاورزی به دهقانان برای مصرف انفرادی آنها، لغو تمرکز خرید اکثر محصولات کشاورزی توسط دولت، اعطای حق عرضه کالاها اضافی به بازار به دهقانان و اقداماتی دیگر، مشوق تولید کشاورزی شده است.

طی دوره برنامه پنج ساله قبلی (از ۱۹۸۱ تا ۸۵)، حجم کشاورزی به طور متوسط سالیانه ۸/۱ درصد افزایش یافته است. برداشت غله و سایر محصولات، رکوردها را شکسته است. توزیع مواد غذایی در میان اهالی شهرها به میزان قابل توجهی بهبود یافته و بر درآمد واقعی جمعیت شهری سالانه ۱۴ درصد افزوده است.

در عین حال، به زودی توان واحدهای کوچک دهقانی برای ادامه افزایش تولید قطعا به پایان خواهد رسید. محصول غله در سالهای ۱۹۸۵ و ۱۹۸۶ اندکی کاهش یافت زیرا برخی دهقانان به کشت محصولات با سود بیشتر روی آوردند. میان درآمد دهقانان ثروتمند و کشاورزان کمتر موفق، فاصله ای به وجود آمده و در نتیجه، در برخی مناطق بین آنها اصطکاکهایی روی داده است.

به برکت اصلاحات، تولید صنعتی به سرعت (با آهنگ متوسط ۱۲ درصد در سال) افزایش یافته و از بیکاری به میزان قابل توجهی کاسته شده است. اما همزمان با این امر، در یک سلسله از مناطق اهداف برنامه تحقق نیافته، انضباط مالی مختل شده و بازده تولید و کیفیت کالاها تنزل

همانگونه که در شماره های گذشته گزارش دادیم، سیزدهمین کنگره حزب کمونیست چین در روزهای ۲۵ اکتبر تا اول نوامبر ۱۹۸۷ در پکن برگزار شد. این کنگره با جمع بندی تجارب مرحله نوین رشد سوسیالیسم از پلنوم کمیته مرکزی در دسامبر ۱۹۷۸ بدین سو، بر اصلاحات اقتصادی، اصلاحاتی در ساختار سیاسی را نیز افزود و با اتخاذ تصمیماتی پیرامون گزینش کادرها در سطح رهبری، گامهایی در جهت تضمین تداوم مشی اصلاحات برداشت. نظر به اهمیت این کنگره، مقاله ای را که درباره آن و توسط اوگنی سواستیانف نوشته شده است، از شماره ۴۶ سال ۱۹۸۷ هفته نامه شوروی "عصر جدید" در این شماره درج می کنیم.

سیزدهمین کنگره حزب کمونیست چین، که اخیرا در پکن برگزار شد، توجه گسترده ای به خود معطوف کرد. در حدود ۲۰۰ خبرنگار خارجی برای گزارشی از جلسات کنگره به چین رفتند. طبق معمول، از هیات های خارجی دعوت به عمل نیامده بود. اگر این رسم اجرا نمی شد، احتمالا شمار بسیار بیشتری میهمان در کنگره حضور می یافتند.

اینکه یک کنگره حزب کمونیست چین در سطح جهان علاقه زیادی به خود جلب کند تعجب آور نیست. اولاً، چین قدرت بزرگی است که تاثیر آن بر امور جهانی همچنان رو به افزایش است. هر رویداد آسیایی در چین، و به ویژه یک کنگره حزب حاکم آن، قطعا در سطح جهان بازتاب می یابد. ثانیاً حزب کمونیست چین با داشتن تقریباً ۴۶ میلیون عضو، بزرگترین حزب کمونیست جهان است.

چشم انداز جنبش بین المللی کمونیستی به مثابه یک کل، به حد نه چندان کمی وابسته به مشی اتخاذ شده از سوی حزب کمونیست چین است. همچنین روند اصلاحات گسترده ای که هم اینک در این کشور در دست اجرا است نیز افزایش توجه به گردهمایی کمونیستهای چین را توضیح می دهد. امروز چین آزمایشگاه بزرگی است که در آن تلاش زیادی در جستجوی راههای موثر ارتقای اقتصاد، مناسبات اجتماعی و نظام

انحراف چپ تشکیل می‌دهد که برداشتی تنگ‌نظرانه و دکماتیک از مارکسیسم ارائه داده، با اصلاحات مخالفت می‌ورزد. تاکید شد با انحرافات نه از طریق کارزارهای سیاسی، به‌گونه‌ای که گاه در گذشته انجام می‌شد، بلکه از طریق "آموزش مثبت و انتقاد اصولی" مقابله خواهد شد.

مسائل حزب کمونیست چین که موانع ایدئولوژیک در راه اصلاحات می‌آفریند، مشابه با مسائل سایر کشورهای سوسیالیستی، از جمله اتحاد شوروی، که آنها نیز دست‌اندرکار اصلاحاتند، می‌نماید.

دومین نتیجه‌گیری، معیارهای فعالیت حزبی سیاسی را تعریف می‌کند. در گزارش کمیته مرکزی آمده است: "نقش سیاست و فعالیت این یا آن حزب چین، اعم از مثبت یا منفی، در دراز مدت توسط این امر تعیین می‌شود که سیاست و فعالیت آن حزب به رشد نیروهای مولد خلق چین یاری می‌رساند یا نه."

گزارش می‌افزاید رشد نیروهای مولده، "وظیفه بلافصل و مهمترین وظیفه" حزب کمونیست چین است، و هر چه به تحقق آن کمک کند، "در خدمت منافع حیاتی خلق است و از این رو سوسیالیسم آن را ایجاب می‌کند و مجاز می‌شمارد." زائو زیانگ خاطر نشان کرد عدم کاربست این معیار و ارزش‌گذاری روند مابعد اساس اصول مجرد و الگوهای تخیلی، تنها می‌تواند مارکسیسم را بی‌اعتبار کند. شمول این نتیجه‌گیری از حدود چین فراتر می‌رود، اما البته کاربست‌های خود ویژه چینی دارد. در دهه‌های ۶۰ و ۷۰، حزب کمونیست چین سیاست تشدید مبارزه طبقاتی را دنبال می‌کرد و در واقع، به منافع تولید و نیازهای مادی مردم بی‌توجه بود.

نتیجه‌گیری سوم، مرحله کنونی رشد چین را تعریف می‌کند. در گزارش آمده است: "چین هم‌اکنون مرحله آغازین سوسیالیسم را از سر می‌گذراند. در کشورها، سوسیالیسم از یک جامعه نیمه فئودال-نیمه مستعمره فرا روئیده است، و ما از لحاظ سطح رشد نیروهای مولده خود بسیار عقب‌تر از کشورهای صنعتی سرمایه‌داری قرار داریم. این شرایط ما را می‌دارد مرحله آغازینی نسبتاً طولانی از رشد بگذرانیم که در جریان آن باید کشور را صنعتی و تولیدیلا صرفه، اجتماعی و مدرنیزه کنیم، یعنی به‌کاری میادرت و رژیم که بسیاری از سایر کشورها در شرایط سرمایه‌داری انجام داده‌اند."

در کنگره تاکید شد مرحله آغازین سوسیالیسم، دوره ویژه‌ای در چین است، کشوری آسیایی که در بطن نیروهای مولده عقب‌مانده، جامعه‌ای نوین می‌سازد (چین هنوز به لحاظ نسبت درآمد ناخالص ملی به جمعیت، در یکی از آخرین رده‌های جهان است). در گزارش آمده است مرحله آغازین سوسیالیسم که در دهه ۵۰ با به پایان رسیدن اجتماعی شدن مالکیت خصوصی ابزار تولید آغاز شد، حداقل ۱۰ سال به طول خواهد انجامید.

اگر چنین نتیجه‌گیری‌ای پیش از این، مثلا در اواخر دهه ۵۰ گرفته می‌شد، و اگر حزب کمونیست چین در سیاست خود پیوسته این نتیجه‌گیری را رهنمون قرار می‌داد، چین دچار پدیده‌های منفی ایجاد شده توسط تلاشها جهت پیشی گرفتن از جریان رویدادها و نیز ناهنجاریها در عرصه‌های اقتصادی و سیاسی ("جهش بزرگ به پیش"، "کمون‌ها" و "انقلاب فرهنگی") نمی‌شد. شاید نتیجه‌گیری فوق‌الذکر کنگره ۱۲ در کشورهای سوسیالیستی دیگر، به‌ویژه در آسیا، که شرایط مشابه چین است، مورد توجه قرار گیرد.

حزب کمونیست چین با پیروی از نتیجه‌گیری خود در مورد مرحله آغازین سوسیالیسم، روشهای مناسب را در رشد برگزیده است. حزب به لحاظ

تئوریک نشان داده است که سوسیالیسم را نمی‌توان تنها با تکیه بر شور و شوق یا دستور دادن ساخت، که مالکیت را نمی‌توان به تمامی اجتماعی کرد، که نباید قوانین تولید کالا را نقض و تولیدکنندگان کوچک را از آن حذف نمود.

کنگره بار دیگر تاکید کرد ایجاد مکانیسم اقتصادی که برنامه‌ریزی و بازار را تلفیق کند، یعنی به مکانیسمی برای "کنترل بازار و سمت‌گیری اقتصاد به سوی بازار" تبدیل شود، همچنان سمت اصلی دگرگونی جامعه را تشکیل خواهد داد. حزب ضروری می‌داند اقتصاد چند ساختاری چین را همچنان با حفظ مواضع تعیین‌کننده مالکیت عمومی، گسترش دهد، و به طور مشخص به تشویق تعاونی‌ها و سایر اشکال فعالیت اقتصادی خصوصی در شهر و روستا بپردازد.

هدف، تشویق رشد سریع‌تر رفاه آنهایی است که با وظیفه‌شناسی به کار مشغولند و مزایای کسب و کار خود را مطابق با قانون اداره می‌کنند. در عین حال نباید اجازه داد تضاد فاحشی میان رفاه و فقر ایجاد شود. همچنین توجه زیادی به سمت‌گیری واحدهای دولتی به سوی بازار از طریق گذار به هدایت ماکرواکنومیک (تمام اقتصادی - نوعی از کنترل اقتصادی

زندگینامه کوتاه زائو زیانگ، دبیرکل حزب کمونیست چین

پلنوم دوم نوامبر کمیته مرکزی حزب کمونیست چین، زائو زیانگ را به سمت دبیر کل کمیته مرکزی حزب برگزید. زائو زیانگ در سال ۱۹۱۹ در استان هنان متولد شد. وی در ۱۸ سالگی، هنگامی که هنوز تحصیل می‌کرد، به مبارزه انقلابی به رهبری حزب کمونیست چین پیوست و در سال ۱۹۲۸ به عضویت حزب پذیرفته شد. او به مدت بیش از ۱۰ سال، هنگام جنگ مقاومت در برابر اشغالگران ژاپنی و جنگ آزادیبخش، در راس یک کمیته بخش و سپس یک کمیته منطقه حزب در مرکز چین قرار داشت.

زائو زیانگ در اوایل دهه ۶۰ دبیر اول کمیته استان گوانگ دونگ حزب و عضو دبیرخانه دفتر کمیته مرکزی برای مرکز و جنوب چین بود. او در جریان "انقلاب فرهنگی" آماج سرکوب قرار گرفت و به کارگری در یک کارخانه گماشته شد. زائو زیانگ در سال ۱۹۷۱ به کار حزبی بازگشت و سمت‌های عالی‌رتبه‌ای در منطقه خودمختار مغولستان داخلی و استانهای گوانگ دونگ و سچوان به عهده گرفت. وی در این دوره، کمیسر سیاسی در منطقه نظامی گوانگ زو و کمیسر اول سیاسی در منطقه نظامی چنگ دوی ارتش رهایی‌بخش خلق چین بود.

زائو زیانگ در اوت ۱۹۷۷ به‌عنوان عضو علی‌البدل و دو سال بعد به عنوان عضو دفتر سیاسی حزب برگزیده شد. وی در سال ۱۹۸۰ به عضویت کمیته دائمی دفتر سیاسی (که جمعی از میان‌اعضای دفتر سیاسی است و تصمیماتی پیرامون مسائل روز و مبرم را برعهده دارد) انتخاب گردید. وی در همان سال به نخست‌وزیری برگزیده شد. در سال ۱۹۸۱ زائو زیانگ عهده‌دار سمت معاون صدر کمیته مرکزی حزب کمونیست چین گردید. وی در ژانویه ۱۹۸۷ به عنوان دبیر کل موقت کمیته مرکزی حزب و در کنگره ۱۲ به عنوان دبیر کل انتخاب شد. ❀

که نه بر اهرمهای مستقیم اجرایی، بلکه بر تاثیرگذاری بر عوامل تعیین‌کننده در کل اقتصاد متکی است. مدیریت غیرمستقیم و برنامه‌ریزی مبتنی بر مبادله کالا و قانون ارزش مبدول می‌شود.

مبنای همکاری

همانگونه که در بالا ذکر شد، چین در اواخر دهه ۷۰ اجرای اصلاحات را آغاز کرد. باید در این رابطه اذعان داشت که تا چندی پیش، یعنی تا پلنوم ۱۹۸۵ کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی، به بسیاری از تجربه‌ها و اصلاحات معین در اقتصاد چین، در اتحاد شوروی تا حدی با بدبینی نگریسته می‌شد. این ناشی از اصطکاک در روابط شوروی - چین و این واقعیت بود که اقتصاد شوروی با شیوه‌های دیگری اداره می‌شد.

وضعیت، پس از کنگره ۲۷ حزب کمونیست اتحاد شوروی، در مرحله بالاتری از رشد قرار دارد. اما تفاوت در شیوه‌های سیاست اقتصادی دیگر نمی‌تواند دلیلی برای دوری میان‌ح. ک. ا. ش و حزب کمونیست چین باشد. برعکس، هر دو حزب می‌خواهند سوسیالیسم را در کشور خود به سطح بالاتری ارتقا دهند، و این اشتراک اهداف، مبنای مستحکم برای همکاری، مطالعه تجارب یکدیگر و کمک متقابل تشکیل می‌دهد. هر موفقیت هر یک از دو کشور، توان مشترک نظام سوسیالیستی را افزایش می‌دهد و سوسیالیسم را در انظار مردم در سراسر جهان، جذاب‌تر می‌کند.

در گردهمایی کمیته‌های چین مکرراً گفته شد که در جهان کنونی هیچ کشوری نمی‌تواند در پشت درهای بسته به گونه‌ای موثر رشد کند. این به‌ویژه در مورد چین صادق است. در کنگره گفته شد تنها با جذب تکنولوژی و سرمایه از خارج چین می‌تواند "تدریجاً فاصله میان خود و کشورهای صنعتی شده را کاهش دهد."

کنگره، اشکال ویژه‌ای از گسترش همکاری با سایر کشورها را تعریف کرد. بطور مشخص، پیوندهای تجاری قرار است هم با کشورهای صنعتی و هم با کشورهای رشد‌یابنده گسترش یابد. آنچه قابل ذکر است، این است که رهبران چین درصددند حوزه‌هایی اقتصادی ایجاد کنند که در آن سرمایه‌گذاران خارجی از مزایای ویژه‌ای برخوردار خواهند شد.

همکاری با شرکت‌های خارجی، عرصه‌ای است که در آن سایر کشورهای بقیه در صفحه بعد

سیزدهمین کنگره

بقیه از صفحه قبل
سوسیالیستی می‌توانند از تجربه چین بسیاری نکات آموزنده برای خود فراگیرند. این همکاری شامل اقدام به پروژه‌های مشترک و حوزه‌های ویژه اقتصادی، کشایش راهپایی برای صدور کالاهای آماده به کشورهای صنعتی سرمایه‌داری و حل و فصل مسائل مربوط به انتقال تکنولوژی پیشرفته است.

اصلاح ساختار سیاسی

در کنگره، اصلاح ساختار سیاسی جامعه، جنبه‌ای مهم از فعالیت حزب کمونیست چین در مرحله کنونی توصیف شد. هدف دراز مدت این رفرم، ایجاد نظام سیاسی سوسیالیستی و پویایی با دموکراسی به حد عالی رشد یافته، قانونیت و نظام کامل و بازده بالا است.

در گزارش آمده است چین باید در نهایت دموکراسی‌ای پیشرفته‌تر و موثر از کشورهای سرمایه‌داری بسازد. این امر به معنای تقلید از الگوهای غربی نیست. هدف، رشد دموکراسی سوسیالیستی با خصوصیات چینی است.

اسناد کنگره خاطر نشان می‌کنند که اصلاح ساختار سیاسی در آینده نزدیک دارای اهداف محدودی خواهد بود و باید با مراقبت، کام به کام، تحت هدایت کامل، بدون وقفه و تضمین شده اجرا شود تا ثبات مختل نشده، وحدت حزب با مانع مواجه نگردد. اما علیرغم این محدودیت‌ها، کنگره طیف گسترده‌ای از اصلاحات فراگیر دارای خصلت سیاسی را مدنظر قرار داد.

آنچه قابل ذکر است، تصمیماتی است که مسئولیت‌های ارگانهای حزب و دولت را دقیقاً تعیین می‌کند. زائو زیانگ این تدابیر را "محور اصلاح ساختار سیاسی" خواند. در کنگره گفته شد که حزب باید فعالیت خود را در چارچوب قانون اساسی و سایر قوانین انجام دهد و برنامه‌های خود را از طریق انجام کار توجیهی در سازمانهای حزبی به تصمیمات دولتی تبدیل کند.

البته تصمیمات کنگره در تعیین حدود مسئولیت‌های ارگانهای حزب و دولت فعلاً تنها یک خطر امنست و تدوین تدابیر مشخص، هنوز امری مربوط به آینده است.

تجدید سازماندهی ارگانهای دولتی که از سالها پیش به اجرا درآمده، اما تا کنون به تغییرات اساسی نیا انجامیده است، ادامه خواهد یافت. کنگره، توجه زیادی به بهبود

نهادهای دموکراسی سیاسی سوسیالیستی، و به ویژه مجامع نمایندگان خلق معطوف داشت.

اصلاحات سیاسی از حزب کمونیست چین آغاز خواهد شد. کنگره تصمیم گرفت که نظام رهبری جمعی و سانترالیسم دموکراتیک از بالا تا پایین اصلاح شود. از هم اکنون، در انتخابات برای کزیش هر مقام در همه ارگانهای حزبی، از جمله کمیته مرکزی، بیش از یک کاندیدا نامزد خواهند شد.

خود کنگره، گواهی بر پیشرفت واقعی در دموکراتیزه کردن زندگی حزبی بود. کنگره در فضایی از علنیت برگزار شد.

برنامه سیاست خارجی

ناظران خارجی با بی‌صبری ویژه‌ای منتظر انتشار برنامه سیاست خارجی کنگره بودند. برنامه‌ای که انتشار یافت، تا حدی خلاصه است و تنها چند پاراگراف را شامل می‌شود، اما محتوای آن امیدبخش است. رهبری چین تأکید کرد که "با پایداری به دنبال کردن سیاست خارجی صلح‌جویانه و مستقل بر مبنای پنج اصل همزیستی مسالمت‌آمیز، و برقراری

روابط دوستی و همکاری با همه کشورها ادامه خواهد داد."

کنگره، از توافق شوروی - آمریکا درباره موشکهای برد متوسط و کوتاه و بهبود فضا در مناسبات شرق و غرب استقبال کرد. گزارش کنگره فاقد جملاتی درباره "برخورد میان دو ابر قدرت (اتحاد شوروی و ایالات متحده - نویسنده) برای کسب برتری در جهان" و "سه مانع" در روابط چین و شوروی بود که سابقاً تکرار می‌شد. در ابیتی که در این موارد نشان داده شد چشمگیر است، هر چند یک سخنگوی عالی‌رتبه رهبری چین در مصاحبه‌ای خاطر نشان کرد، "انتظار نمی‌رود در سیاست خارجی چین تغییرات بزرگی روی دهد."

بنابر این می‌توان چنین نتیجه گرفت که به نظر می‌رسد اختلافات در برخورد چین و شوروی به مسائل جهانی باقی خواهد ماند. این امر قبل از هر چیز شامل مسئله افغانستان و کامبوج است. اما این نیز روشن است که مشی عمومی سیاست خارجی چین مطابق با منافع حیاتی صلح و سوسیالیسم است. همچنین سیاست مدرنیزه کردن حزب، نمایانگر علاقه کمونیست‌های چین به رفع تشنج، خلع سلاح، حل و فصل

اختلافات و روابط عادی با همه کشورهاست.

همچنین شایان ذکر است که حزب کمونیست چین، همانگونه که از اسناد کنگره برمی‌آید، در سطح درک تئوریک از مسائل که تا کنون بدان رسیده است، متوقف نخواهد ماند. زائو زیانگ تأکید کرد بسیاری از جنبه‌های سیاست، خطوط راهنمای سیاسی و تئوریک حزب نیازمند اصلاح بیشتر است. وی گفت: "شناخت ما از تضادهای تکامل و جنبه‌های ماهوی دوره کنونی، ناکامل و سطحی‌اند." رهبر چین با تأکید از تئوریسین‌ها خواست در مطالعات خود از این شعار پیروی کنند: "بگذار صد گل بشکفت و صد مدرسه رقابت کنند."

ترکیب ارگانهای رهبری حزب توسط کنگره به میزان قابل توجهی تغییر یافت. اما پیش‌کسوتان همچنان انجام وظیفه خواهند کرد. به عنوان نمونه، به گفته یک سخنگوی مرکز مطبوعاتی کنگره ۱۲، دنگ شیائوپینگ در امور حزبی و دولتی نقش مهمی ایفا خواهد کرد.

کمونیست‌های چین و همه مردم کشور برای تحقق تصمیمات کنگره کارهای زیادی در پیش‌رو دارند.

کنگره حزب کمونیست فرانسه

شعار بیست و ششمین کنگره حزب کمونیست فرانسه از این قرار است:

"مبارزه، اتحاد، یک حزب کمونیست نیرومند - برای عدالت، آزادی، صلح برآه آینده برای فرانسه."

جمهوری را نبرد سیاسی بزرگی خواند که حزب باید طرف ماههای آینده نیروی خود را بر آن متمرکز کند. وی گفت تلاش پیروژوکن عضو سابق کمیته مرکزی که از حزب اخراج شده است، برای طرح خود به عنوان کاندید رئیس جمهوری، در حزب کمونیست فرانسه طرفداری ندارد. حزب بطوریکه پارچه از آندره لاژوانی کاندیدای خود برای ریاست جمهوری حمایت می‌کند. مارش درباره اصول سازمانی

بیست و ششمین کنگره حزب کمونیست فرانسه در پاریس برگزار شد. دستور کار کنگره، بررسی گزارش کمیته مرکزی و تصویب برنامه جدید حزب بود. همچنین یک سلسله طرح قطعنامه مورد بحث کنگره قرار گرفت.

زور مارش دبیر کل حزب گزارش کمیته مرکزی را به کنگره ارائه کرد. وی گفت حزب کمونیست فرانسه در برابر سیاست سرمایه که برای این کشور ۳/۵ میلیون بیکار به ارمغان آورده است، برای گردآوری اکثریت مردم مبارزه می‌کند. هدف این مبارزه، سیاسی متفاوت، قدرتی متفاوت و جامعه‌ای متفاوت در فرانسه است.

در آستانه کنگره، صدها هزار کمونیست فرانسوی در بحث پیرامون اسناد در دستور کنگره شرکت کرده هزاران پیشنهاد تکمیلی پیرامون آنها ارائه نمودند. طرح برنامه جدید حزب، خواستار یک سلسله اقدامات مهم نظیر اصلاح نظام مالی و گسترش بخش عمومی و ملی شده اقتصاد شده است.

مارش انتخابات آتی ریاست

لغو انتخابات در هائیتی

یک قربانی حملات جنایتکارانه طرفداران دوآلیه به حوزه‌های رای گیری

طرفداران دوآلیه دیکتاتور سرنگون شده هائیتی با حمله به حوزه‌های انتخاباتی و کشتار حدود ۲۰ تن از مردم، باعث لغو انتخابات رئیس جمهوری و پارلمان در این کشور شدند. تا چند روز پس از روز انتخابات لغو شده (۲۹ نوامبر)، برپورت اوپرنس پایتخت هائیتی همچنان جو رعب و وحشت حاکم بود. ایوزیسیون هائیتی، یورش ارتجاع را یک کودتای ضد خلقی نامید. یک رهبر ایوزیسیون گفت ارتش هائیتی در جلوگیری از انتخابات با طرفداران دوآلیه همدستی کرده است.

بهر وزی مبارزان در شبلی

رزمندگان جبهه میهنی مانوئل رودریگز در شبلی در تاریخ اول سپتامبر سال جاری، کارلوس کارنو سرنگ ارتش پینوشه را به اسارت خود درآوردند و اعلام کردند فقط در صورت توزیع محموله‌ای بزرگ از کالاها ضروری و دارو در محلات فقیرنشین سانتیاگو، وی را آزاد خواهند کرد. رژیم پینوشه ناچار شد به این خواست کردن نهد. بدنبال این پیروزی، جبهه مانوئل رودریگز که از چریکهای کمونیست، سوسیالیست، مسیحی و غیر حزبی تشکیل شده است، سرنگ کارنورا در نقطه‌ای از برزیل آزاد کرد. این جبهه اعلام کرده است مصمم است نقشه‌های پینوشه برای سفند قدرت از طریق یک فراندوم قلابی در سال ۱۹۸۸ را نقش بر آب کند.

اعتصاب عمومی در بولیوی

به دعوت اتحادیه‌های کارگری بولیوی، در این کشور یک اعتصاب عمومی و سراسری برگزار شد. اعتصاب، حمل و نقل هوایی و راه آهن را متوقف کرد. بسیاری از کارخانجات از کار باز ایستادند. در سراسر کشور معلمان در اعتصاب شرکت کردند. خواست اعتصاب کنندگان، افزایش حداقل دستمزد مطابق با نرخ تورم بود. در حال حاضر، حداقل دستمزد در بولیوی در حدود ۲۵ دلار در ماه است. اتحادیه‌های کارگری خواهان ۱۰ برابر شدن این حداقلی شده‌اند.

انتخاب دکتر نجیب به ریاست جمهوری افغانستان

نجیب در سخنان پایانی خود در لویه جرگه پیشنهادهای سازنده جدیدی برای دور آتی مذاکرات با پاکستان ارائه کرد. وی اعلام نمود دولت افغانستان آتش بس یکجانبه را که در حدود یک سال پیش اعلام شد، تا ۲۴ تیرماه ۱۳۶۷ تمدید خواهد کرد. وی همچنین گفت فراخواندن نیروهای شوروی از افغانستان، به جای ۱۶ ماه می‌تواند در ۱۲ ماه انجام گیرد.

لویه جرگه (جرگه بزرگ) در روز دوشنبه ۹ آذر ماه، دکتر نجیب را به سمت رئیس جمهور جمهوری دمکراتیک خلق افغانستان برگزید. همه نمایندگان لویه جرگه، عالی‌ترین ارکان تصمیم‌گیری در افغانستان، که شمار آنها به ۱۵۰۰ می‌رسید، به انتخاب نجیب رای دادند. لویه جرگه همچنین به اتفاق آرا قانون اساسی جدید افغانستان را تصویب کرد.

دهد از نخست وزیر کامبوج و سیهانوک

کامبوج باید از راه سیاسی حل و فصل شود. دربند دوم تاکید شده است که خلق کامبوج خود باید مسئله را از طریق مذاکرات همه طرفه‌ای درگیر حل کند تا جنگ پایان یابد و "کامبوجی صلح جو، مستقل، دمکراتیک، حاکم بر سرنوش خود، بیطرف و غیر متعهد" ایجاد شود. در بند سوم، طرفین خواستار فراخواندن یک کنفرانس بین‌المللی شده‌اند، با این هدف که برای اجرای موافقت‌نامه، و نیز برای استقلال کامبوج و صلح و ثبات در جنوب خاوری آسیا تضمین بوجود آید.

در روز جمعه چهارم دسامبر، دور نخست مذاکرات مهم هون سن نخست وزیر کامبوج و نور دوم سیهانوک نماینده ائتلاف ایوزیسیون این کشور در نزدیکی پاریس به پایان رسید. در پایان این گفتگوها اعلام شد طرفین خواهان حل سیاسی مسئله کامبوج اند. در پایان نخستین دیدار نمایندگان دولت و ایوزیسیون کامبوج، بیانیه مشترکی انتشار یافت که در آن، آمادگی طرفین برای یافتن راه حل مسئله کامبوج از طریق مذاکره و با شرکت همه طرفه‌ای درگیر مورد تاکید قرار گرفته است.

ائتلاف مخالف در کامبوج از طرفداران سیهانوک، "خرهای سخ" که مورد حمایت چین قرار دارند و نیز "جبهه آزادیبخش ملی خلق خمر" که طرفدار غرب است، تشکیل شده است. ویتنام و اتحاد شوروی از گفتگوهای هون سن و سیهانوک استقبال کرده‌اند، اما چین و "خرهای سخ" سکوت خود را در این باره نشکسته‌اند.

هون سن و سیهانوک در سال ۱۹۸۸ برای بار دوم در فرانسه و سپس برای سومین بار در بیونگ یانگ پایتخت کره دمکراتیک دیدار خواهند داشت. طرفین، موافقت خود را با تشکیل یک کنفرانس بین‌المللی صلح اعلام کردند.

در بند اول بیانیه مشترک آمده است مسئله

رفراندوم در لهستان

پاخ "آری" دهند. این تصمیم برای جلب مشارکت فعال مردم در رای گیری اتخاذ شد، و موفق نیز بود، زیرا دو سوم واجدین شرایط در همه پرسی شرکت جستند. برای مقایسه، کافی است نمونه سوئیس را در نظر آوریم که با وجود سنتی طولانی در برگزاری رفراندوم، به طور متوسط تنها ۴۲ درصد مردم در همه همه پرسی‌ها شرکت کردند.

همانگونه که در شماره ۱۸۴ نشریه گزارش دادیم، در روز ۲۹ نوامبر در لهستان یک همه پرسی درباره مجموعه اصلاحات پیشنهاد شده از سوی دولت این کشور انجام گرفت. در این همه پرسی ۱۷۶۲۸۴۸۲ نفر یعنی ۶۷/۲۲ درصد واجدین شرایط شرکت کردند. به سؤال نخست در مورد اصلاحات اقتصادی، ۱۱۶.۱۹۷۵ نفر، یا به عبارتی ۶۶/۰۴ درصد شرکت کنندگان در رای گیری پاسخ مثبت دادند. سؤال دوم در مورد دمکراتیزه کردن زندگی سیاسی با پاسخ مثبت (۱۲۱۲۷۶۲) نفر، یعنی ۶۹/۰۲ درصد شرکت کنندگان روبرو شد.

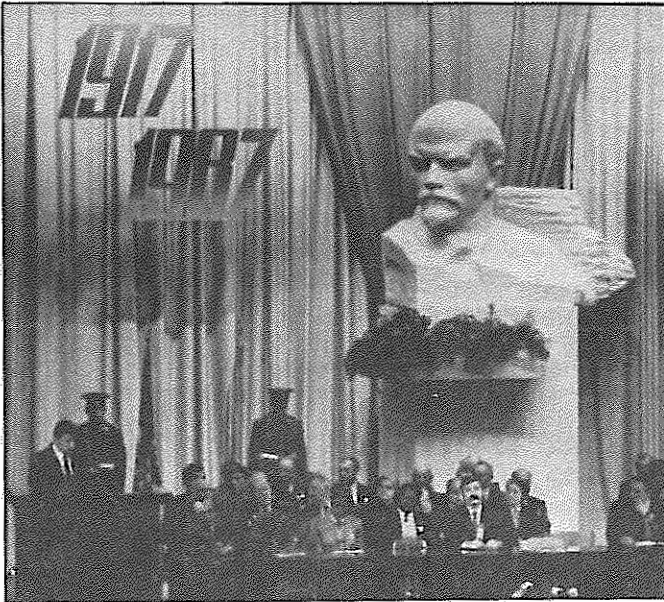
شمار آرای "آری" در رفراندوم لهستان به نیمی از واجدین شرایط نمی‌رسد. اما موضوع رفراندوم، نه خود اصلاحات، بلکه آمنگ انجام آن بود. دولت لهستان اعلام کرده است اصلاحات به هر حال انجام خواهند گرفت، اما در نتیجه همه پرسی برنامه اجرای سریع آن که دوره دو یا سه ساله‌ای از محرومیت‌های ناگزیر برای مردم بدنبال داشت، معوق خواهد ماند.

این بدان معنی است که دو سوم شرکت کنندگان به برنامه‌های دولت رای مثبت داده‌اند. اما پارلمان لهستان هنگام تصویب قانون همه پرسی مقرر داشت نتیجه رفراندوم تنها زمانی حکم قانون را خواهد داشت که بیش از نیمی از واجدین شرایط

نظارات گسترده دانشجویان در ونزوئلا

رهبران دانشجویان گردید. در کاراکاس، پلیس محوطه دانشگاه پایتخت ونزوئلا را محاصره کرده است. علیرغم ممنوعیت ورود پلیس به محوطه، افراد پلیس وارد دانشگاه شدند. شهر نواریا در غرب کشور که اعتراض از آنجا آغاز شد، در کنترل ارتش و "گارد ملی" است. به گزارش یک سازمان دانشجویی، ۵۰ دانشجو در بازداشت پلیس به سر می‌برند.

در طول دو هفته گذشته، نظارات دانشجویی گسترده‌ای در ونزوئلا روی داد که به تعطیلی کلیه دانشگاه‌های این کشور انجامید. اعتراضات دانشجویان زمانی آغاز شد که خبر قتل یک دانشجو در بازداشت پلیس منتشر گردید. بدنبال تداوم نظارات اعتراضی دانشجویان و درگیری‌های متعدد با پلیس که منجر به قتل سه دانشجوی دیگر شد، خائیم لوسینچی رئیس جمهور ونزوئلا ناچار به ملاقات با

در شماره‌های گذشته نشریه گزارش‌هایی در مورد جشن‌های بزرگداشت هفتادمین سالگرد انقلاب اکتبر و متن سخنرانی دبیر اول کمیته مرکزی سازمان در گردهمایی نمایندگان ۱۷۸ حزب و سازمان کمونیست و ترقیخواه درج کردیم. عکس فوق در کنار دیگر مدعوین، رفیق فرخ نگهدار دبیر اول کمیته مرکزی را که از سوی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در مراسم بزرگداشت هفتادمین سالگرد انقلاب اکتبر شرکت کرده بود، در یکی از اجلاس‌های این جشن نشان می‌دهد.

برای اشتراک نشریات «کار» و «اکثریت» در خارج از کشور فرم زیر را پر کرده و همراه با معادل بهای اشتراک، تمپر پستی و یارسید بانکی پرداخت بهای اشتراک به آدرس نشریه ارسال نمایید:

دیگر نقاط	اروپا	بهای اشتراک نشریه «کار»:	☐ شش ماهه ☐ یک ساله
۱۶ مارک	۱۴ مارک	۲۷	۳۰
دیگر نقاط	اروپا	بهای اشتراک نشریه «اکثریت»:	☐ سه ماهه ☐ شش ماهه ☐ یک ساله
۳۶ مارک	۳۳ مارک	۶۴	۷۰
۱۴۸	۱۲۵		

آدرس کامل (لطفاً خوانا بنویسید)

AKSARIYAT
NO. 186
MONDAY, 7 DEC, 87

آدرس:
Address: Ruzbeh
POSTFACH 1810
5100 AACHEN
W. GERMANY

حساب بانکی:
AUSTRIA - WIEN
BAWAG
(BANK FÜR ARBEIT UND WIRTSCHAFT)
NR. 02910701.650
DR. GERTRAUD ARTNER

با جمع آوری کمک مالی
فدائیان خلق را در انجام
وظایف انقلابی
یاری دهید

رهبران جنبش کارگری، دهقانی و دانشجویی پاکستان:

جنگ ایران و عراق باید پایان یابد

بنا به گزارش روزنامه پاکستانی آمن مورخ ۲۲ آبان، رهبر فدراسیون کارگران پاکستان "دکتر اعزاز ندیر"، رهبر کمیته دهقانان سند "پهوتوستمانی" و رهبر فدراسیون دمکراتیک دانشجویان "علی حسن چاندیونی" در بیانیه مشترکی جنگ ایران و عراق را مغایر با منافع خلقهای دو کشور و به سود منافع غارتگرانه امپریالیسم آمریکا دانستند و خواهان پایان دادن به این فاجعه خونبار شدند.

صادر کنندگان این بیانیه ضمن تأکید بر این نکته که ندوم جنگ موجب حضور نیروی دریایی ارتش آمریکا در خلیج فارس شده، نگرانی خود را از این امر ابراز داشتند.

رهبران نامبرده در بیانیه خود همچنین با اشاره به نقض آشکار دمکراسی در ایران و سرکوب وحشیانه نیروهای سیاسی توسط رژیم جمهوری اسلامی، شکنجه و اعدام زندانیان سیاسی ایران را بشدت محکوم کردند.

مصاحبه شبکه تلویزیون ان.بی.سی آمریکا با میخائیل گارباچف

نیروها و سلاحهای غیرمستهای خود در موقعیت برتر قرار خواهد گرفت. رهبر شوروی پاسخ داد:

"اولاً هم آمریکایی‌ها و هم اروپایی‌ها و هم دیگران باید بدانند اتحاد شوروی قصد حمله به هیچ‌کس را ندارد... از سوی دیگر، واقعیتی وجود دارند که در چارچوب دویلوک مقابل ایجاد شده‌اند. عدم تقارن معنی هم در نیروهای مسلح و هم در سلاحها موجود است. ما آماده‌ایم بدون تاخیر بدین امر بپردازیم، پیشنهادهای خود را ارائه کرده‌ایم و منتظریم که ناتو موضع فعال‌تری بگیرد. ما آماده‌ایم در عرصه عمل بدین امر بپردازیم، پشت میز مذاکره بنشینیم و مسائل را حل کنیم."

از گارباچف در مورد امکان امضای قراردادی درباره کاهش ۵۰ درصدی سلاحهای تهاجمی استراتژیک سؤال شد. وی گفت:

"به نظر من در این مسئله که محور مناسبات شوروی - آمریکا است، چشم اندازهای واقعی وجود دارد. کمان می‌کنم به دشواری بتوانم پیش‌بینی کرد که گفتگوی ما چه روالی طی خواهد کرد و مادردیدار آینده در نتیجه تبادل نظر با پرزیدنت ریگان به کجا خواهیم رسید... ما معتقدیم با وجود دولت کنونی آمریکا... (که تا پایان سال ۱۹۸۸ بر سر کار است - م.) می‌توان کارهای زیادی انجام داد و در این سمت اصلی خلع سلاح، خلع سلاح هسته‌ای، کام بزرگی به جلو برداشت."

خبرنگار پرسید: "آیا شما معتقدید لغو ابتهکار دفاعی در صفحه ۱۱

در روز دوشنبه ۲۰ نوامبر، شبکه تلویزیونی ان.بی.سی آمریکا مصاحبه اختصاصی خبرنگار خود را با میخائیل گارباچف که در مسکو ضبط شده بود، پخش کرد. دبیر کل ک.ا.ش در این مصاحبه، که در آستانه سفرش به ایالات متحده انجام گرفت (گارباچف در روز ۷ دسامبر وارد واشنگتن خواهد شد)، به سؤالات خبرنگاران ان.بی.سی در مورد مهمترین مسائل جهانی و روابط شوروی - آمریکا پاسخ داد. مصاحبه گارباچف در سراسر جهان با استقبال گسترده‌ای مواجه شد و مورد توجه قرار گرفت. در این شماره، بخشهایی از این مصاحبه را از نظر خوانندگان "اکثریت" می‌گذرانیم.

گارباچف در این مصاحبه اظهار داشت: "دیدار هفته آینده من از ایالات متحده آمریکا از نظر ما مرحله مهمی در مناسبات شوروی - آمریکا است. این، سومین ملاقات من با پرزیدنت ریگان است. ما باید قراردادی درباره موشکهای برد متوسط و کوتاه امضا کنیم و به تفصیل، به تسلیحات تهاجمی استراتژیک نیز بپردازیم. ما همچنین سایر مسائل جهانی را بررسی خواهیم کرد. خلاصه درباره بسیار چیزها سخن خواهیم گفت."

آینده خلع سلاح

خبرنگار "ان.بی.سی" گفت با برچیدن سلاحهای هسته‌ای میان برد از اروپا، اتحاد شوروی با توجه به فزونی